

श्री जैनधर्म प्रकाश।

पुस्तक ३० मुं.

शार्दुलविक्षिप्तिम्.

यत्संतोषमुखं यदिद्विद्यमो यज्ञेततः शांतता ।
यदीनेषु दयालुता यदपि गीः सत्यामृताम्बद्धिनी॥
योर्यै धैर्यमनार्थसंगविरतिर्या संगतिः सज्जने ।
एते ते परिणामपुरुदरताः सर्वे विवेकाङ्कुशः ॥ ? ॥

“ के सनोपदीयी भुख छे, के धैर्यमेत्य द्वन छे, के निरानी शांतता छे, के दीनलगो विपर कदण छे, के सत्यामृता अभ्यन्ते जस्तारी वायु छे, के शरीरता छे; के धैर्यता छे, के अनार्थ ज्ञोना संशरी विवति (निवृत्ति) छे, तथा के सत्यामृता अभ्यन्ति छे, ते सर्वे परिणामे आत्मत विहर अव्याविवेकउप फूलाना अंडेश छे, अर्थात् या सर्व गुणामात्रा विनोद उत्पन थाप छे । ”

संस्कृत १९७० ना चेत्यां राष्ट्रपत १९७१ ना शाश्वत युद्धीना अंक १२

प्रगट कर्ता

श्री जैन धर्म प्रसारक सभा

भावनगर.

पी॒ खं संवत २४४०-४१

शाके १८३६

निकृग खं संवत १९७०-७१

शने १८१४-१५

श्री ‘सरस्वती’ प्रीन्दीग प्रेस—भावनगर.

पार्फिक्स भूत्य ३. १)

अहारगामनाणाने लेखना प्रैसेज साथे ५५त ३. १।

“હે ભાવ્ય પ્રાણીઓ ! આ તમારું ડેલું અજ્ઞાન ? આ મોહ શો ? આ આત્માનું જ વંચન શું ? આ આત્માની સાથે વૈરલાવ શો ? કે નેથી તમે વિષયોમાં આસક્તિ રાખો છો, સ્વીચ્છાપર મોહ પામો છો, ધનઉપર દોષ રાખો છો, સ્વજ્ઞનો ઉપર સ્નેહ કરો છો, યુવાવસ્થા ઉપર (તેને લેધને) હર્ષ પામો છો, પોતાના(શરીરના) ઇપ ઉપર સંતોષ પામો છો, પ્રિય વસ્તુના સમાગમને પુષ્ટ કરો છો, હિત શિક્ષા ઉપર રોષ કરો છો, શુણેને ફૂલિત કરો છો, અમારી જેવાની સહાય છતાં પણ સંમાર્ગથી બ્રહ્મ થાયો છો, સંસારના સુખોપર પ્રીતિ રાખો છો, પરંતુ તમે જ્ઞાનનો અભ્યાસ કરતા નથી, હર્ષન (સમક્ષિત) શુદ્ધનું પ્રતિપાદન કરતા નથી, ચારિત્રનું અનુધાન કરતા નથી, તપ આયરતા નથી, સંઘમ (ધર્દ્રિય દમન) ને અંગિકાર કરતા નથી, તથા આત્માને સફુગુણું સમૂહના પાત્રઃપ કરતા નથી. હે ભાઈઓ ! આ પ્રમાણે વર્તવાથી તમારો આ મનુષ્ય લખ નિર્ભક છે, અમારી જેવાનું સાન્નિધ્ય નિષ્ઠળ છે, તમારા જ્ઞાનનું (સમજણનું) અભિજ્ઞાન નિષ્પ્રોજન (નકારું) છે, લગવાનના હર્ષનની પ્રાપ્તિ અદ્દિયતકર (હંદું પણ કરી ન શકે તેવી) છે, અને તેથી કરીને કેવળ તમારા સ્વાર્થનો નાશજ અવશેષ રહે છે, (નાશજ થાય છે) અને તે સ્વાર્થભ્રષ્ટતા તમારું અંજાનપણું જ જાણું છે, પરંતુ ચિરકણે પણ વિષયાદિમાં સંતોષ થયો નહીં, તેથી તમારી જેવાને આ રીતે એસી રહેલું થાય નથી, માટે તમે વિષયોના પ્રતિજ્ઞાધને તળુ હો, સ્વજ્ઞનોપરના સ્નેહાદિકનો ત્યાગ કરો, ધન અને ધર ઉપરના મમતારૂપ વ્યસનને છોડી હો, સંસારના મળદૂરી સેવાળનો સર્વથા ત્યાગ કરો, લગવાન સંબંધી (લગવંતે છુદી તે) ભાવદીક્ષાને અહંક કરો, જ્ઞાનાદિ શુદ્ધસમૂહનો સંચય કરો, તે શુદ્ધસમૂહથી આત્માને પૂર્ણ કરો, અને જ્યાં સુધીમાં અમે તમારી પાસે રહેલા જીએ, ત્યાં સુધીમાં તમે સ્વાર્થને સાધનારા થાયો—સ્વાર્થ સાધવામાં તરફ થઈ જાયો.”

ઉપભિતી લખપત્રંચા કૃથા.

સુઅપૂર્ણના વાક્યનું ભાષાંતર.

३० मा वर्षनी अनुक्रमणिका

विषय.	पृष्ठ.
१. पद्यात्मक लेखा. (२३).	
नववर्ष प्रारंभे मांगणिक काव्य (संस्कृत.)	१
द्युत (बुगार) निषेधक पद. (कवि सांकण्यांड.)	३७
चारी निषेधक पद.	६६
परखीगमन निषेधक पद.	१३३
वेश्यागमन निषेधक पद.	११५
मध्यपान निषेधक पद.	२०४
मांस लक्षण निषेधक पद.	३०३
शिक्षर निषेधक पद.	३०४
साकुने एकला न रहेवा विषे. (हुवरलु गोडगलु वेश.)	८६
सत्य श्रवन. (हुवलु वि. शुलाख्यांड महेता.)	१०१
मेह निवारण य पद. (विनय विजयल.)	१३४
मेह निवारण य पद. (यशो विजयल.)	१६६
अलिमान पच्चीशी. (हुवलु वि. शुलाख्यांड महेता.)	२०६
दीवाणी कवयनु स्तवन. (कवि सांकण्यांड.)	२३७
अध्यात्मिक पहा. (प्राचीन.)	२३८
जैन शासन उपवन. (पोटलाल पुंजलाई.)	२७०
हुनियामां रहेली मतलण. (प्राचीन.)	२७१
प्रेमलक्षणा अक्षितमय पदद्वय. (प्राचीन.)	२७२
मेहमाया स्वरूप (प्राचीन.)	३०५
अनित जिन स्तवन. (मानविजयल.)	३३५
संस्कृती महिमा अष्टक. (हुवलु वि. शुलाख्यांड महेता.)	३३६
अलख अने पंडित ओनो संवाह. (कवि सांकण्यांड.)	३६६
श्रावक गोप्य करणीनी सजाय. (प्राचीन.)	३७१
२. अठार पाप स्थानकनी सजाय (३) (मुनि कुरुरविजयल तथा तंत्री.)	
प२ परिवाद. (१६) सुं.	४४
माया मुखावाद. (१७) सुं.	१४१
मिथ्यात्म शत्र्य.	२४६
३. कथानुयोगना लेखा. (७)	
सातमा मत उपर धर्मराजानी कथा. (आषांतर.)	३३
आठमा मत उपर सुरसेननी कथा.	१२६

(४)

नवमा व्रत उपर क्षेत्रीनी ठथा.	”	१२६
दशमा व्रत उपर सुभिन मंत्रीनी ठथा.	”	१६२
अग्न्यारमा व्रत उपर भिनानंह मंत्रीनी ठथा.	”	२६८
आरमा व्रत उपर सुभिनानी ठथा.	”	३२३
यांदराजना रास उपरथी नीकण्ठो सार. (तंत्रीः)	”	६१-६३-१५८-२५४-३६१.

धार्मिक देखो. (१७).

ज्ञानसार सूत्र विवरण. (मुनि कृष्णरविज्ञयल-तंत्री तथा मैतिक.)

तत्त्वद्विष्ट अष्टकम्.	(१६)	३८
सर्व समृद्धि अष्टकम्.	(२०)	७०
ठर्म विपाठ ध्यानाष्टकम्.	(२१)	१०३
भव उद्गेगाष्टकम्.	(२२)	१३५
दोष संज्ञात्यागाष्टकम्.	(२३)	१६६
शास्त्राष्टकम्.	(२४)	२०८
परिच्छाष्टकम्.	(२५)	२४०
अनुशब्दाष्टकम्.	(२६)	२७२
चोगाष्टकम्.	(२७)	३०५
नियागाष्टकम्.	(२८)	३३७
पुण्ड्राष्टकम्.	(२९)	३७७
सम्युक्त रत्न-योड अत्यालश्यक शुणु. (हुर्लिहास काण्डीहास.)		१०८
संविज्ञ साधु योज्य नियमकुलकम्. (मुनि कृष्णरविज्ञयल.)		१५३
श्री पर्युषणुमां अवश्य आहरवा योज्य विवेक. (” ”)		२१४
जिन भूर्त्तिना प्राचीनप्रथानी सिद्धि. (भूषण तथा भाषांतर).		३१५
प्रसन्नोत्तर. (तंत्री.)		३५२
आवक योज्य दुःण हरणी करणीनुँ कांडक सविस्तर ध्यान. (मु. क. वि.)		३७३

नैतिक देखो. (१६).

सुक्तासुक्तावणी. (मुनि कृष्णरविज्ञयल).

कुशण अतिज्ञा कर्त्तीने कुशणताथी पाणवा हितवयन.	७	
उपराम-सरणाता शुणुज सर्व शुणुमां सारलूत छे.	८	
मान्य महात्मायोनुँ योज्य सन्मान. (अष्टम सौक्रन्य). (मैतिक).	७५	
शुँ योलवुँ अने शुँ न योलवुँ ? (नेमचंह गीरधरवाल).	८७	
सुजा ज्ञेन्ये सङ्कृतता आहरवा करवो ज्ञेन्यता प्रयत्न. (मु. क. वि.)	१४७	
वाचो तेवुँ लखो. (नेमचंह गीरधरवाल).	१४८	

(५)

विश्व वंश थवाने लायक केम थनाथ ? (मुनि कृष्णविजयल.)	१७३
क्षमापणा. (आमणा).	१७४
घुत. (शा. पोपटलाल पुंजसाई).	१७६
जैन केमना हितनी आतर अजीतनी सूचनाएँ। (मु. क. व.)	२१७
सहाचार अने धर्म. (शुलाखण्ड मुण्डण्ड).	२२६
सार सुखदायक सुखाधित वयनो. (मुनि कृष्णविजयल.).	२८३
वयन लंग. (वडील नंदलाल लंखाई).	३१५
सत्संग. (शुलाखण्ड मुण्डण्ड).	३२०
सत्संग-सम्म सौजन्य. (कापडीया भोतीयांड गीरधरलाल.)	३४१-३८२
पाणिकोनो भानसिंह विकास. (नेमचांड गीरधरलाल.)	३४४
६. उपहेशात्मक लेखो. (४).	
सारभूत तत्त्व उपहेश. (मुनि कृष्णविजयल.)	१४६
छद्रस्थपणुमां भद्रावीरनो अपूर्व समझाव. (कुंवरल आथुंडल.)	२२०
मुख पृष्ठना महान् वाक्यनो अर्थ अने तेमां रहेहु रहस्य. (तंत्री)	२३१
जैन मार्गदर्शक प्रश्नो अने तेना उत्तर. (मु. क. विज.)	२७८
७. आदैरेष्योत्तरक लेखो. (१).	
लोकन समये साचववाना नियमो. (नेमचांड गीरधरलाल.)	२८५
८. साहित्य संख्याधी लेखो. (४).	
जैन साहित्यमां कर्म संणाधी अंगेनो विस्तार. (कुंवरल आथुंडल.)	१५
जैन पांचांग थनाववानी रीति. (तंत्री.)	१२
उपमिति लव प्रपञ्चा कथानी प्रस्तावनानो अनुवाद (कावांतर.)	४३
जैनअम. (जैनधर्म) - लाखांतर. (नेमचांड गीरधरलाल.)	१७६
९. सामाजिक लेखो. (५).	
जैन साहित्य संभेदन (तंत्री.)	२६
श्री पांजरपेणना कर्ता कारवताएँतु कोन्करन्स.	
(१० रत्नलाल नैतमलाल.)	२६५
श्री मुंबाई जैन महिला समाज.	३३४
जैन श्वेतांधर कोन्करन्सनु तवमुं अधिवेशन.	३६८
नवमी जैन श्वेताम्बर कोन्करन्स (रिपोर्ट.)	३६३
१०. तीर्थ स्थणवण्णन. (१).	
ओसीया. (तंत्री.)	५८
११. अक्षीणु. (१४).	
नवुं वर्ष. (तंत्री.)	२

(३)

स्तीर्णारोनो असत्य पादपवेश. (तंत्री.)	३१
जैन शासन अने जैन ऐडवेक्षिधट. (तंत्री.)	६७
मुनि केवा होय ?	१००
स्थानकवाची लाइओन चेतवणी. (तंत्री.)	१२२
भागांडोन महान् उपमा.	१४०
धर्मना इलावा अर्थे जैन अन्ने ठरवो नेहतो अयास. (कठसभाए भुदरहास.)	१८७
जुवद्या जान मसारक झूँ. (तंत्री.)	२००
पुस्तक प्रसिद्धिनो वास्तविक उपयोग. (जिज्ञासु)	२३४
हालमां चालती लाइ अने तेने अंगे उपजातां विचारो. (तंत्री.)	२३५
आनुं करण्य शुं ? (नंदलाल लद्दुलाल.)	२६५
सत्य अने शोधक ए ए जैन भागांडोनो संवाद. (सु. ४. वि.)	२७७
श्रीगंत जैनोने एक जड़ी अपील. (तंत्री)	३०१
पोराइ माटे डिहस्तानमां गुजरतुं धातकीपणुं.	३३३
१२. स्तीकार अने अवलोकन. (२).	
तत्त्वार्थाधिगम-आगम प्रकाशन कार्य. (तंत्री)	११७-१६५-२६३
पर्युषण महापर्व माहात्म्य	३२८
१३. वर्तमान समाचार. (५).	
लाइशी नानालाल मगनलालतुं आगमन.	१६४
उपाध्याय श्री विश्विजयलतुं लावनगरमां पधारवुं.	२०१
लावनगरमां उपधान-तत्त्वमिति महोत्सव.	३३०
कानपुरमां ज्व द्यानी इतेह.	अंक ४ मुण्ड पृष्ठ
लग्न प्रसंगे महोत्सव.	३६२
१४. ऐह कारक भर्त्युनी नोंथो. (८).	
स्व० लाइ चुनीलाल जूडालाई,	६८
स्व० संधवी मगनलाल कुंवरण	६८
स्व० शेठ रतनल वीरल	१६४-२०३
स्व० माहतर लण्ठलाई लाईचिंद	अंक ८ मुण्ड पृष्ठ
स्व० शेठ काण्ठिदास उमालाई	"
स्व० लाइ गीरधरलाल ज्वण्यु	"
स्व० मुनिराजकी नयविजयल	अंक ८ मुण्ड पृष्ठ
स्व० डा. काण्ठिदास जोकणदास	अंक ११ मुण्ड पृष्ठ
ऐकंदर नाना मोटा लेख ११०.	

जैन धर्म प्रकाशः

जो जड़ाः केयमविद्या ? कोऽयं माहः ? कथमात्मवश्चनता ? केयमात्म
त्मवैरिकता ? येन यूर्यं गृह्णय विषयेषु । मुख्यं कवचेषु । द्वितीयं धनेषु ।
स्त्रियं स्वजनेषु । हृष्यथ यौवनेषु । तुप्यथ निजस्तुप्येषु । पुष्यथ प्रियसङ्गतेषु ।
रुष्यथ हितोपदेशेषु । दृष्यथ गुणेषु । नश्यथ सन्मार्गत्सत्स्वप्यसमादेशेषु । सहायेषु ।
प्रीयथ सांसारिकमुखेषु । न पुनर्यप्यस्त्यस्यथ ज्ञानं ॥ नानुशीलपथ दर्शनं ।
नानुतिष्ठथ चारित्रं ॥ नाचरथ तपश्च ॥ न कुरुथ 'संयम' ॥ न 'संपादयथ'
सद्गुणासंजाजनमात्मानभिति ॥ एवं च तिष्ठते ॥ निश्चां जो 'ज्ञान' निरर्थः
कोऽयं मनुष्यजनवः । निष्फलमस्माद्वशंसभिधाने ॥ निष्पयोजेना ज्ञवता परिद्वारा
नाज्ञानानः । अकिञ्चित्करमित्र जगद्वद्वानासादनं । एवं हि स्वाध्यवेशः परम-
वशिष्यते । स च ज्ञवतामङ्गलत्वमाद्वक्षयति । न पुनश्चिरादपि विषयादिषु संतापः ॥
तत्र युक्तमेवमासितुं ज्ञवद्वान् । अतो मुञ्चत विषयप्रतिवर्त्तनं । प्रिहरत स्वजन-
संदादिकं । विहयत धनजननपत्वव्यसनं ॥ परित्यजत निशेषं सांसारिक-
मव्यजान्वाद्य । गृहणीत जागवतीं जावदीकां ॥ विषयं संहानादिगुणं
संचयं । प्रयत तेनात्मानं । ज्ञवत स्वार्थसाधका यावत्सभिहिता ज्ञवता वयं ॥
उपमिति भवप्रपञ्चा कथा ॥

पुस्तक ३० भु. वैत्र. सं. १६७०। शा के १८७। ल. ५५५। छ. १। क्ष.

नववर्ष प्रारंभे महा मांगलिक काव्य.

वंद्यास्तीर्थकृतः सुरेंद्रमहिताः पूजां विधायामल्ला ॥
सेव्याः सन्मुनयश्च पूज्यचरणाः श्राव्यं च जैनं व्रचः ॥
सच्छीलं परिपालनीयमतुलं कार्यं तपो निर्मलं ॥
ध्यया पंचनमस्तुतिश्च सततं भाव्याश्च सद्भावनाः ॥

अर्थ—हेवं दोनों पुनरेका तीर्थिकरा निर्मला पूजा करवा पूर्वक वांदवा योग्य हे, पूजायाचा भूति भलागाजिल्ह्यांमध्ये संववा लायक छे, श्री जिनेश्वर-नंं वयन सांभागवा योग्य छे, दृढ शीलवत अत्यंत खालीवा लायक छे, निर्मला तपेकरवा लायक छे, पच नमस्कार (नवकार) ध्यावा लायक छे, तथा सदभावना निरंतर भाववा लायक छे.

नवं वर्ष.

પરમ કૃપાળું પરમાત્મા કે જેઓ અનાથના નાથ, અશરણુના શરણ, નિ-
જારણ બાધા, ભક્તવત્તસાગ, દીનજ્ઞનોના આધાર, સર્વશુદ્ધસ'પજ, સર્વ હોષ રહિષ્ઠ,
અનંત ચુટુછુણના બોક્તા, શુદ્ધ ઉપહેશના હાતા, વિશુદ્ધ માર્ગના ઉપહેશઠ,
અનંત જીવેના ઉદ્ઘારઠ, પરમ હયાળું, પરમ કૃપાળું, પરમ શાંત, પરમ દાંત,
પરમ નિઃસ્પૃહ, અપુનનવર્ત્ત સ્થિતિને પામેલા અને સર્વ હૈવેમાં અથવા
હેવાધિહેવ છે તેમને નિબિદ્ધ નિબિદ્ધ નમસ્કાર, પ્રભુામ, વંહન કરીને હું નીશમા
વર્ષમાં પ્રવેશ કરું છું. હૈવે મારી લઘુ વય વન્તિન થઈ ગઈ છે ને પ્રોઢ વય
આપ થઈ છે; મારા અંગીભૂત લેખાની સ્થિતિ કે જેનાવડે મારી વયની તુલના
થઈ શકે છે તે તો પ્રાચી પ્રારંભથીજ થીજુ અથવા કીજુ વયને ચોચયજ હતી
અને છે. પરંતુ તે મહૃત્તા - મારી ઉપર કૃપાળું શુરૂમાહારાજનો હયાળું હાથ છે
તેનીજ છે. મારા ઉત્પાદક ને ચેષ્ટકોની ઉપર તેમની પરમ કૃપા છે. મનુષ્ય ગતિમાં
વર્તતા લારે જેવી હતી તેવીજ કૃપા અલ્યારે પણ વર્ત્ત છે તેને મારે ઘણ્યા વિ-
શ્વસનીય આધારો દર્શિતોચર થાય છે. હૈવે હિતપરદિન વયમાં વૃદ્ધ ધવાણી
મારી જ્ઞાનમદારી, જ્વાણમદારી પણ વધતી જથું છે એમ હું સમજ શકું છું.
પરમાત્માની કૃપાથી હું મારી કરજ સમજુને તેને ચોચ પ્રવૃત્તિમાં પ્રવર્ત-
માન થયેલ છું ને અનાર છું.

ગતવર્ષમાં અનેક પ્રકારના આત્મિક લાભને મેળણી આપાનારા અને પર-
માત્માની વાણીવડે વાસિત થયેલા કેંદ્રો આપવાવડે મારા આત્મા (અંગ) ને
સુગંધિત ફરેલ છે. કુલ સંઘાચે ૭૪ કેંદ્રો દ્વારા થયેલા વાર્ષિક અનુકૂળ-
શિક્ષામાં ગણ્યાબ્યા છે; પરંતુ તેની અંદર પાપસથાનકોની સજાથેનું વિવેચન,
જ્ઞાનસાર સૂત્ર વિવરણ, શાલકના ક્રતોપરની કથા અને સૂક્તામુક્તાવાણીમાં અવાંતર
કેંદ્રો ૨૪ આવેલા હેઠાથી એટંદર સંઘા ૬૪ ની થતા જાય છે. તેમાં પદ કેંદ્રો
૧૬ દ્વારા કરવામાં આવ્યા છે. તેમાંના ૬ કેંદ્રો તો પ્રસિદ્ધ કૃવિ સાકુળાચંદ
કાદ્યના છે કે જે અસર કરવાની યાગાત્માં બહુ શ્રેષ્ઠ ગણ્યેલા છે. તવા જગતાના

નંત્ર લખણ.

૩

સંખાધીની તેમની કવિતાએ ઘણું ભાઇઓના હિતનું રંજન કર્યું છે. પીઠાં, પાપા અને બહેનાને હિતશિક્ષાના અને અભિજ્ઞાને હિતશિક્ષાના પદ્ધા પણ પૂરુ અસર, કારણ છે. પાચની છુટી ભાવનાના પદ્ધ પણ સુંદર છે. મનગ્રણોધક પદ ને પિંડપિંજર સંખાધી પદ્ધ પણ વૈરાગ્ય ડિપાલ કરે તેવાં છે. મારંભના અંદરમાં મૂડેલ નૂતન વર્ષ સાથેનું અભિજ્ઞાન ને વિક્ષાનના સંવાહાળું પદ પણ વાંચવા લાયક છે. પદના પીઠ લેખક માલાલ દામાલ શાહુ છે. તેમણે એ પદ લેખ મોકલ્યા છે તે સંસ્કૃત કાવ્યોના અનુવાદ રૂપ છે, અને એક પુસ્તક બંડારને લગતો છે. એ પદ લેખ ગોપટલાલ ગોવિન્દલું સાંગાણીના છે, એક ગોપાળલ કીરતશંહનો છે ને એક છેલ્દો ગૃહસ્થના (માગીનુભારીના રૂપ શુદ્ધદૂપ) સામાન્ય પર્મને લગતો, મેતા દુર્લભલ ગુલાખચંહનો છે.

પદ લેખો ઉપરાંત ગદ્ય લેખો પટ પૈકી મોટી સંખ્યા તો સુનિરાજ શ્રી કર્મરવિજનલું મહારાજની છે. તેમણે અવાંતર લેટ ન ગણીએ. લાદે. ૧૮ લેખ લગેલા છે. અવાંતર જુહા જુહા ગણીએ તો ૩૩ થાય છે. તેઓ સાહેભના લેખો પૈકી પ્રથમ સૂક્તા સુક્તાવળીના લેખમાં ચાર પુર્વધાર્થ પૈકી પ્રથમના ધર્મ-પુર્વધાર્થમાંથી દેવ, શુરૂ, ધર્મ, જ્ઞાન, મનુષ્ય જનમ, સંજ્ઞન, શુદ્ધ ને ન્યાય સંખાધી પ્રારંભના ૮ વિષયો લઈતની આઈ લેખો લગેલા છે. તે હરેક અસરકારઠ છે. જ્ઞાનસાર સૂત્ર વીવરણુના લેખમાં ૧૫-૧૬-૧૭-૧૮ આ ચાર અદ્યકૃતું વીવરણ કરેલું છે. પાપદ્યાનડો હશમાથી પહેંચમા સુધીની છ સંજ્ઞાએ અથ્ય સાથે લગેકી છે. જેની ઉપર કિચિતું વિવેચન તંત્રી તરફથી પદ્ધ લાયાયેલ છે. આ શિવાય પ્રથમ રતિ સંખાધી આપૂર્વ લેખને આગળ ચલાંથે છે. તે માત્ર એક ગંધમાં જ આપેલ છે. તે શિવાય જુહા જુહા વિષયને અગે તેમણે લગેલા નાના મોટા ૧૪ લેખો છે. તેમાં ચાર લેખો વીશ સ્થાનકાંતિ તપને લગતા છે. હરેક લેખના નામો લખવાની અહીં આવશ્યકતા નથી; કારણ કે લેખકના નામ સાથે તે વાર્ષિક અનુક્રમણિકામાં લખાવેલા છે. આ અધ્યાત્મમ દસ્તિક મહાત્મા અપૂર્વ લેખો લગીને મારું અંગ શોભાવે છે, એટલુંં નહીં પરંતુ અનેક છુદેનું તે દ્વારા હિત કરે છે અને અથ લુગેને સન્માર્ગ સૂચવી પોતે ધારણ કરેલા સન્નિબન્ધ નામને સાર્થક કરે છે.

એ મહાત્મા શિવાય એને નંબરે તંત્રીના લગેલા ૮ મોટા લેખો છે. મારી વર્તમાન સમાચાર અર્થવા વર્તમાનચ્યાને લગતા નાના મોટા ૧૭ લેખોમાં પદ્ધ મોટો ભાગ તંત્રીના લગેલો છે. મોટા લેખો પૈકી ચંહારાજના રાસ ઉપરથી નીકળતા સારનો લેખ અંધમાં આપેલ છે. હુદેથી એ લેખ બનતાં સુધી વધારે અંડોમાં આપવા તેમની છચ્છા વર્તે છે; કારણ કે વાંચકેનો મોટો ભાગ

ते लेख प्रति विशिष्ट वांछा धरावनो ज्ञायचे. जैनागम प्रकाशन संबंधी चालु घरेला कार्य परतवे गे लेण लगेला छे. तेंगांना गीत लेणमां तो इत्यानुष्ठोग तर्कज्ञाना हिंही अर्थतु अवलोक्त फलु फरेतु छे. आ दुष्कृत धारा ध्यान गापवा लायक छे. जैनसूतो, तेनी शीकाच्चा अने भाषांतरो अद्यप्त अने अन्विष्टारी मनुष्योना हाथे तंयार थवाची ने छपावाची जैनशासनने पारावार हानि थवानो प्रणाली संबंध छे. हरेठ सुनि महाराज तेमज शावडो तेंदो विचार धरावे छे, धत्तां हालनी स्थिति अराजक जगत् जेवा छेवाची ते कार्यने केंद्र अटकावी शक्तु नथी. अद्यप्त अने जैन सिद्धांतोना अनुमत विनाना पडितमन्यो केवा अर्थने अनर्थ फरे छे ते अमे अमारा सहस्रु लेखमां खतावेलु छे अने आगण उपर हळ्णु फलु तत्त्वार्थ विजेतेना फरेला हिंही अनुवाह उपर्याही खतावी आपवाना छीचे. तंदीनो लेणेको तपचित्तनन्मे लेण रात्रि प्रति कुमणु फरनासा हरेठ शावड भाईचाच्चे लक्ष्यपूर्वक वांचवा येत्य छे, अने सोपकभी कर्मविच्छेदना हेतुवायो छेल्हा अंकमां आपेक्षा लेख आप्योक्तिना धूच्छ भाव्याच्चे जडू लक्ष आपवा येत्य छे. ते शिवायना वर्षु लेणो संबंधी कांध विशेष ज्ञायववा केवु नथी.

तंदी शिवाय चैक्षितका लेणेला वर्षु लेणो छे, ते हरेठ वर्षा लंणायचे. तीर्थयावाना लेखमां तीर्थयावा संबंधी ग्रीकोसोशी बतारेली छे. मेवाड भास्वाडना केटलाठ तीर्थस्थगेवांगो लेण ४ अंकमां गापाने पूर्वु फरेलो छे, अने हुद्यद्रावक संध्यावाणो लेण एक अंकमांज गापेलो छे; परंतु तेणु १३ पूर्व रोडेला छे. ए तरेवु लेणो आस वांचवा लायक छे. ते शिवाय वासुपूर्व्य चरित्रमांची प्रथमना ७ वरो उपरनी पूर्यक पूर्यक ७ ठायच्चे भाषांतर फरीने आपवामां आवी छे. आडभी कोन्हरन्सना बाने प्रभुणना बानेभाषेहो. हिंहीमां आपेला छे. सुकृत भंडार संबंधी एक लेण आपेलो छे, ते आर लेणो लेपठना नागनी अपेक्षा विनाना छे. उपरांत ए लेण सुनिराजशी चंदनविजयलुना इथेचु भाषाची भिक्ष छे, एक लेण सुनिराजशी रत्नविजयलुनो जगद्गुरु श्री हीरविजयलु संबंधी छे, एक लेण भावलु हामलु शाह्डो अदिसा हिंहर्शनना अनुवाहनो छे ते गापूर्वु छे, एक लेण नेमचंह गिरधरलालनो छे, एक लेख माणवर्म पारी गेवेला सुनिराजशी पुष्यविजयलुनो लेणेको तप अंबंधी छे, एक हड्डालीची आवेला पवने लगनो लेण एठ वडीको लगेचो छ अने एक्कडो लेण भाई वाली वीरचंह विधवायोना छित माटे लेणेको छे. ए रीने परच्छरणु परभायो लेणो एक्कड १५ नी संध्यामां छे.

नमुन वर्ण.

५

उपर ज्ञान्या शिवायना १७ लेखो वर्तमान थर्ची अथवा वर्तमान समाचारने लगता छे. तेमां ४-५ लेख तो श्रवण्याने लगता छे, ते श्रवण्या प्रयासके इंद्रना वडीवट क्तो अवेरी ललुभाई गुलाखचंहना भोक्तेला प्रसिद्ध क्त्यो छे. वसु लेख कपडवांजमां मांगलिक प्रसंग, जोधामां हीक्षा भोक्तसव अने अमादावाहमा उजमण्डाने भोक्तसव तेने लगता छे ते आस वाचना लायक लेखो छे. धीन नाना भोटा यालता प्रसंगने लगता नेंघ फ्री राणवा लायक लेखो छे, जेमां आयुष्य तीर्थमां देसासरना अंदर पगरणा पहेरीने नहीं ज्वा संगांधी नामधार सरकारे क्तेला उत्तरानी नक्तव मुख्य छे. प्राते ज्वधपुर्वमां भोक्ता नैन-साहित्य संभेदनने लगतो तेनी हीलचाल ज्ञेहर करनारो लेख छे. ए प्रमाणे वर्तमान समाचारने लगता १७ लेखो समाप्त थाय छे.

गतवर्षमां उपर ज्ञान्या प्रमाणेना चित्रविचित्र परंतु जिनवाणीना रहस्यने सूचवनारा, जिनवाणीमां रमण्य उत्तरानारा अने जिनाज्ञाने अवलंधीने तेनी हृदमांज रहिने लभायेला लेखो छे. क्ताई पसु लेख अथवा तेनो विभाग नैन नाम धरावनारा लेखकोअथ अथवा तेवा नामवाणा भासिकोअथ के न्युस्पेपरेअथ जिनाज्ञानुं उत्तरांधन करे तेवा प्रकारनो लभयो के हाणक फ्रवो नज ज्वेदाय. ज्ञेहर अणरो पसु नैन नाम धरावीने सांहाना तेल क्तेवी हिंसक अथवा अनंग विलास याकुति क्तेवी क्तामेत्याहक पैसाना दोबाथी हाणक फ्रवीन ज्वेदाय. आ संगांधमां धीने प्रसंगे तंत्री तरक्की वधारे लभवामां आवनार हेवाथी अली वधारे सूचववानी आवश्यकता नथी. आटली हुक्कीहत पसु भाइ अंग शोभाव-वाने भाटे लेख लभवा उच्छवनारा भारापर उपकार करनारा हेहाने पोताना आत्माने अने भारा अंगने बालुहरप थाय तेवा लेख के लेखांश न लेखे अने भारा अन्य बालुहरो पसु ते वात ध्यानमां राखे तेने भाटे सूचवी छे.

हुवे नवा शहू थयेला वर्षने भाटे भारा पोखडो मने क्तेवा प्रकारनुं पोपखु आपवाना छे ते भाइ ने तेमनुं अंतःउत्तर एक हेवाथी हुं ज्ञाणी शहू छुं तेथी भारा वांचक बालुहरो पासे प्रहर्षित क्तुं छुं. पद्धतेष्ठ क्तवी तो सात व्यसन उपर अने भाडी रहेली लावनाए। उपर पद्धा लभवाना छे. प्रसंगोपात उप-हेशक अने विराज्योत्पाहक विषयपरत्ये पसु पद्धा आपरो. धीन पद्ध लेखको रवस्वर्क्षणानुसार लेखो भोठलशे, तेमांथी के भद्रववाणा ध्यानमां आवशो तेज भारा अंग तरीके प्रगट थशे. गद्य लेखको पैकी मुनित्तर थी कर्पूरविजयलु तो पोतानी क्तेजिनी शहू लभवाना छे. तेमना मुख्य विषय पापस्थानक्तनी स-आयो, ग्रानसार भाइना आएको, प्रशमर्तिअने सूक्तामुक्तावणी ए चार तो चासनाज हं. ते आदाग वृद्धि पामशे अने प्रसंगोपात धीन लेखो पसु लभी

ગારા પર ને મારા વાંચનારાથી ઉપર આનુષૃદ્ધ કર્યો. તંત્તી તરફથી આસ લેખ તો અદ્વિતીના રાસપરદી નીઠળતા સારાંસો ચાલે છે. તે હવે પછી જનતાનું સુધી દરેક અંકગામો આપવામાં આવશે. ઉપરાંત પ્રસંગને આનુસરતા, વિધિવિધાનને લગતા, સુરતકોના અવહોડનવાળા, જોહેર સંસ્કૃતેને લગતા, શાશ્વત વિષયનો ગ્રાન્થ કરનવારા, મોખ હ્રી રાખવા લયક જાનવેને ગ્રહશિંત કરનારા તેમજ જિનાજાથી વિડ્રુદ્ધ પ્રવૃત્તિ કરનારને અટકાવનારા લેણો લખવામાં આવશે. માંક્રિક તરફથી સાંજન્યને લગતા બાકી રહેલા લેણો તેમજ અન્ય ઉપરોગી લેણો લખવામાં આવશે. તેના લઘુગંધુ તરફથી ઇંદ્રેજિ યુકોમાંથી સાર પ્રદૂષુ કરીને લણાયેલા નવી જતની પ્રસારી ચણાનારા યથું નીતિને પુષ્ટિ આપવારા, વ્યવહારને શુદ્ધ કરનારા અને અક્ષલને ઉત્તેજિત કરનારા લેણો આપવામાં આવશે. વાસુપૂજય અદ્યિત માંહેણી બાકી રહેલા છ જત ઉપરની કથાઓના ભાષાંતરો આપવામાં આવશે અને અન્ય વિરાસ લેખકો તેમજ સુજ સુનિ મહારાજ પણ પોતાની લેણિનીની આગૂર્વ આસ્વાહ ચાગાડો આ પ્રમાણેના અલંકારાથી માર્ગ આંગ વિભૂતિપત થશે.

ગત વર્ષગામી મહાનું પ્રસંગ જેના સમુહાથને લગતો માત્ર એકજ જાનેલો છે, અને તે જેધુરમાં મળેલું જેન સાહિત્ય સંમેલન છે. તેને લગતી રહીકૃત થયેલા હસ્તો સાથે આ અંકગામજ પ્રગત થવાની દ્રોવાથી તે વિંયે આહી વધારે લખવાની આવશ્યકતા નથી. આ સંમેલનમાં એ કે જેધંચે તેટલી સંઘ્યામાં વિદ્વાનેનું-નૈનંદેલીને સમજે તેવા નૈનવિદ્રનેનું એકજ મળાવું થયું નહોતું, પરંતુ તેટલા ઉપરથી તેવા સંમેલનની આવશ્યકતા એઢી થતી નથી; તેની આવશ્યકતા તે જેવી જેને કોન્ટરન્સ મળવાની આવશ્યકતા છે તેટલીજ છે. પછી સંપની આગી વિગેરે કારણેને લઈને જેધંચે તેવા ઉભાત સિદ્ધિમાં ન મળે તો તેમાં મેળાવનારની કે મળેલ જેવાની શુભેચ્છાવાળાની આમી નથી.

ગતર્ય તેમજ પ્રચુરત વર્ષના સંગ્રહમાં જરૂર પૂરતું હિગર્હર્થન કરાવીને માત્ર મારા ઉત્પાહકો, પોષકો તેમજ સહાયકો, વાંચકો, ઉજતિ ઇચ્છકો અને જેનશાસન રસીકો, જિનાજાપાલકો, જેનેશતિકરકો એ સર્વને માટે પરમાત્માની કૃપા થવારૂપ આશિર્વદ્યન ઉચ્ચારી, મારે માટે પણ તેમની કૃપાનીજ વાંદળ દાખી, તેને માટેજ પ્રાર્થના હ્રી, હું મારી કરજ જાળવવા-મારા પોપકુંને થશ્યકૃત્તિ અને આત્મોભૂતિ પ્રાપ્ત કરવા તેમજ મારા સહાયકોના પ્રયત્ને સફળ કરવા આગામ વંદું હું. પરમાત્માની કૃપાથી મારે માર્ગ અવિચિન્હ નિર્વિક્ષ થાયો. તથાસ્તુ.

શુક્રમૃતતાત્ત્વી.

૭

સૂક્તમુત્કાવલી.

કુશળ પ્રતિજ્ઞા કરને કુશલતાથી પાઠવા હિતવચન.

શુદ્ધ અશુદ્ધ જિ કંઈ, આદર્દી જે નિવાહે,
રવિ પણ તસ જેવા, યોમ જાણે વગાહે;
કરી ગહિત નિવાહે, તસને સત આપે,
મહિન તરુ પખાળે, સિધુમાં સુર આપે. ૨૧
પૃષ્ઠ્ય રથણ મોદા, તે ગણીને ધરાયે;
જિણ જિભ પહિવળનું, તે ન છાંડ પરાયે;
ગિરીશ નિષ ધર્યો જે, તેન અધાપિ નાખ્યો,
દુરગતિ નર કેદ, વિક્રમાહિત્ય રાખ્યો. ૨૨

પ્રતિજ્ઞા ઘણા પ્રકારની હોય છે, તેમ ઘણી રીતે તે પ્રતિજ્ઞા કરવામાં આવે છે. કોઈ પણ કાર્ય મનથી, વચનથી કે કાયાથી કરવાની કષુદ્ધત આપવી, સં-ક્રદ્ધ કરવો, નિશ્ચય પાંદગો એ તે કાર્ય સંખાંથી પ્રતિજ્ઞા કરી કહેવાય છે. પ્રતિજ્ઞા કરી એટસે તે કાર્ય કરતુંજ. પણ જે શરતથી જેટલા સમયે (કાળ-મધ્યોદાધી) જેવી રીતે કરવા કષુદ્ધ હોય તેમ તે કાર્ય કરતુંજ જેઠાયે; અને એથીજ કોઈ પણ કાર્ય કરવાની કષુદ્ધત આપ્યા ખેલાં આ કાર્ય કેવું છે ? કરતું શક્ય છે કે અશરૂય છે ? વળી આસપાસના સ્થિતિ સંઘર્ષો કેવા છે ? અનુદ્ધવા કે પ્રતિ-કૂળ ? એ બધી વાત લક્ષ્યમાં રાખવી જેઠાયે. દીર્ઘદશી, વિચારશીલ અને શક્ય આરંભાને કરનાર પ્રીતાની આદરેલી પ્રતિજ્ઞા પૂરી કરી શકે છે, અને એથી પણ આગળ વધી શકે છે. તીર્થકર જેવા સમર્થ જાની પુરુષોના ચરિત્રામાં પ્રતાવે કહેવામાં આંદ્રું છે કે તેઓ ‘ દસ્તખે, દસ્તખ પદ્મે ’ એટલે હાહા અને ડાઢાપણું ભરેલી પ્રતિજ્ઞાને કરનાર હતા. તેઓ એમ તેમ જેવી તેવી (પાછળથી પોતાને ઘણી કઢેડી સ્થિતિમાં લાવી મૂકે એવી ગંગી) પ્રતિજ્ઞા કરતા નહિ, અને અદ્ધૂષ કરેલી (નિપુણતાથી દીર્ઘદશીપણે શક્ય જાણીને આદરેલી) પ્રતિજ્ઞાને ગમે તે-ટલો આત્મલોગ આપીને પણ પૂર્ણ કરતા. ઉત્તમ પ્રતિજ્ઞા એવી હોવી જેઠાયે. અદ્ધાય તો મહા કંગીરથ પ્રતિજ્ઞા હોય કે અદ્ધૂ પ્રતિજ્ઞા હોય. ગમે તેવી શુભ પ્રતિજ્ઞાથી લગારે ઉજ્યા વગર આદરેલી પ્રતિજ્ઞાને પૂર્ણ કરવા પૂરતો પ્રયત્ન આ-દ્ધૂંત સુધી કર્ય કરવો એ ઉત્તમ કોટિવાળાનું લક્ષણ છે. મધ્ય કોટિવાળા કંઈ પણ કાર્ય વિશેષ લાલવાળું જાણી કરવા પ્રતિજ્ઞા કે છે પણ ઉક્તા કાર્ય કરતાં આવી પડેલાં વિધોથી ડરી જઈ તે કાર્ય પહતું મૂકી હે છે. ત્યારે જે નિકૃપ્ત ક્રાદ્ધિના કાર્યર જનો હોય છે તે તો ગમે તેવાં લાભકારક કાર્ય સંખાંથી પ્રતિજ્ઞા

જોનીએ પ્રકાશ.

કરતાં પહેલાં કંઈ ઉઠે છે. આવા કાયર-નિર્ણિણ મનનાં માણસો કંઈ મહત્વની પ્રતિજ્ઞા કરવાને લાયકજ નથી. અન્યના આગ્રહથી કે દાખિષ્યતાહિંદ્ધી કાય તે કંઈ શુભ કાર્ય કરવા પ્રતિજ્ઞા કરે છે તો તે બહુધા પૂરી કરી શકતા ન નથી. જે કે ગમે તે શુભ કાર્ય કરવા પ્રતિજ્ઞા કરીને તે પાતાનેજ પાપાવાની છે, પરંતુ અદ્ધય કરાયેદી પ્રતિજ્ઞાનું વિરમણું ન થાય, કાય હવ્યોગે વિરમણું થયું તો તેનું સરમણું કરવી શકાય એ આહિ અનેક શુભ હેતુથી પંચ સાક્ષિક પ્રતિજ્ઞા કરવા-કરવાનો વ્યવહાર પ્રચલિત છે. કેંદ્રિક પણ મહત્વના કામ પંચ સાક્ષિક કરવાં પડે છે તો પણ કોણતર શુભ કાયનું હેતુવિદ્જ શુ? તેમાં તો ‘^૧અદિઃંત, ^૨સિદ્ધ, ^૩સાધુ, ‘શાસનહેવતા અને ‘પ્રતિજ્ઞા કરવાનાર આત્મા’ એ પંચ સાક્ષિક પ્રતિજ્ઞા કરવામાં આવે છે. અને પ્રતિજ્ઞા કરનાર ચુદને સાથે ગણ્યતાં વદ્દ (૭) સાક્ષિક પ્રતિજ્ઞા થાય છે. શાસ્ત્ર વચનને માનાયારી ઉક્ત શાક્ષ પૂર્વક ને શુભ પ્રતિજ્ઞા કરવામાં આવે છે તે પાપાવાનાં ઘળી સરલતા થઈ જાય છે અને જે કોઈ આપ ઈચ્છાથી કેવળ આત્મસાક્ષિકજ પ્રતિજ્ઞા કરે છે તેને જ્યારે કર્મયોગે પ્રતિજ્ઞાથી ચૂકી જવાનો પ્રસંગ આવે છે ત્યારે તેને ઉદ્ધરનાર અનુભૂતે ચોથ્ય ટેકો આણી પાછો પ્રતિજ્ઞામાં જોડનાર કે સ્થિર કરનાર લાગ્યેલ મળે છે. તેથી કદક લુંબો નીચે ગળણી પડે છે, એ હોથ વ્યવહાર માર્ગનો અનાદર (ઉપેક્ષા) કરવાથી પ્રાસ થાય છે. તેથી સુશ જનો વ્યવહાર માર્ગનો અનાદર કરતા-કરવાનું કે અનુમોદતા નથી કેમકે એમ કરતાં તો વ્યવહારનો લોપજ થઈ જાય એને એથી સર્વજ-યાજ્ઞાની પણ વિરાધના કરી કઢેવાય. એમ હોવાથીજ જે કે સહુ આત્માએ સત્તાએ સમાન છે તો પણ ચુદ્ધ શિષ્યાદિકને તેમજ મત પચ્યાણાણાદિક લેવા હેવાનો પણ વ્યવહાર પ્રવર્ત્ત છે, અને એ રીતે વ્યવહાર ધર્મનું સરલપણે સેવન કરતાં આત્મા અનુફરે અનાદિ વિષય વાસનાને તેમજ ગિથ્યાત્વ કાયાદિક હોપળાને છેતી શુદ્ધ રેખિક સમાન નિજ શુદ્ધ સ્વભાવને પ્રગત કરી શકે છે. માટે કીકજ કલ્યું છે કે-

“ મારગ અનુસારી કિયા, છેહ સો ભતિદીન;
કપ્ય કિયા બજ જગ ઠંગ, સોલિ ભલજલ મીન. ”

(સમાચિ તાત)

તેમજ—

“ નિશ્ચય દિલ્લિ હદ્ય ધરીય, પાણે કે વ્યવહાર;
પુન્યવંત તે પામરોણ, ભવ સમુદ્રનો પાર. મનમોહન જિનિય ! ”

એ આદિક પ્રમાણે નિર્દીલયણે શાસ્ત્ર વચનાનુસારે શુદ્ધ લક્ષ પૂર્વક શિષ્ય જોનેએ કહો કે શ્રી તીર્થકર ગણુધર પ્રમુણે આચરેલો અને પ્રરૂપેલો વ્યવહાર

સ્વકામુક્તાવિધાની.

૯

માર્ગ સ્વહિત તૃપ્તિ સમજુ નિષ્ઠામ યુદ્ધિથી સેવના યોગ્ય છે. એમ પૂરવાર કરે છે. આટલું પ્રસંગેયાત ઉપર્યોગી જાહ્યાને ઠઢી કરી મૂળ સુદ્ધા ઉપર આવશું. પ્રતિજ્ઞા અદલું કરવાના સંબંધમાં નીતિશાસ્કમાં કણેવામાં આંદું, છે કે “ જે કાર્ય કરું શક્ય ન હોય અથવા તો તે કરવા ‘પૂરતુ’ આપણું વીર્ય ઉત્થાન કરેણું કે સામર્થ્ય પણ ન હોય તો તેનો આરાંભ ન કરવો એ યુદ્ધિતું પ્રથમ લક્ષ્ય છે. અને આરાંભેલા કાર્યનો યથાર્થ નિવીળ કરવો એ યુદ્ધિતું ધીલું લક્ષ્ય છે.” મતવાણ કે સહુંથે યથાશક્તિ-સ્વચક્તિ ગોપન્યા વગર સ્વસ્થ ઉચિત શુદ્ધ કાર્ય કરવાનું જ જ્ઞાનથ્યે. કોઈપણ કાર્ય ગળ ઉપરાંત કરવાથી મૂળતા ક્ષતિ ન આવે એટલા માટે ઉપકારી એવા જાની પુરુષો આપણને સાચ્ચિતપણે હિતકાર્ય કરવા શિખામણું આપે છે કે-કે કાર્ય પરમાર્થ સગળને યોગ્ય વિધિથી કરવામાં આવે છે ને આપણને પરિણામે રસદાયી અને લાભદાયી નીવડે છે. જે સંજનો સ્વ-પ્રતિજ્ઞામાં સુદૃઢ રહે છે તેમો ભજાપુરુષની પંક્તિમાં કેખાય છે. તેમની પ્રસંગે કસોટી પણ ધાય છે. તેવે પ્રસંગે જ પોતાની આટલ ટેકની આપ્રી થઈ શકે છે. ઉત્તમ ડોરિના જનો તો પોતાની પ્રતિજ્ઞામાં બહુજ અડગ રહે છે. પ્રાર્થનાર એવો પ્રશંસના યોગ્ય જ છે.

આ પ્રસંગે કણેવું ઉચિત છે કે નીતિશાસ્કમાં તેમજ ધર્મશાસ્કમાં કુશાળ હોય છે તો સ્વોચ્ચિત પ્રતિજ્ઞા અદલું કરવામાં તથા તેલું કાળજીથી પાલન. કરવામાં કુશાળતા દાખની શકે છે, અન્યથા અદલું કરેલી પ્રતિજ્ઞામાં રહ્યાલના થઈ જવાનો બધ કાયમ રહે છે. પ્રતિજ્ઞા કરવામાં જેટલા પુરુષાર્થની જરૂર છે તેથી અધિક પુરુષાર્થની જરૂર પ્રતિજ્ઞાને કુશાળતાથી પાળવામાં રહે છે. તેથી જે બધાન્યાત્માએ પોતાના પુરુષાર્થનો ઉપર્યોગ ઉપકારી-જાની શુદ્ધિકિની હિતશિક્ષા અનુસારે કરવા તત્પર રહે છે તે સ્વ ઉચિત પ્રતિજ્ઞાને આહરી કુણે પાણી શકે છે. અને એમ કરીને અન્ય અનેક આત્માર્થી સંજનોને ઉત્તમ દૃષ્ટાંતરૂપ પણ થઈ શકે છે. આપણ સહુકોધને એવી સહદ્યુદ્ધ અને એવું આત્મણા પ્રાસ થાઓ! છેવટે સત્ય (કુશાળ) પ્રતિજ્ઞા કરીને તેને કુશાળતાથી પાળનારા પુરુષાર્થી સંજનોને આપણા પુન: પુન: નમસ્કાર !!!

૧૦ ઉપશમ-સરલતાગુણજ સર્વ ગુણમાં સારંજૂત છે.

ઉપશમ હિતકારી, સર્વદા લોકમાંછી,
ઉપશમ ધર્મપ્રાણી, એ સર્વ સૈંચય નાંદી;
તથ જ્ય સુર સેવા, સર્વ જે આદરે છે,
ઉપશમ વિધુ જે તે, વારિ ભાથ્યાં કરે છે. ૨૫

૧ સંમ ધરને ધરતાર અને તિર્વાનાર મહા સરવશાળી જાન્વાહિક,

ઉપશમ રસલીલા, જાસ ચિતે વિરાણ,
કિમ નરભવ કેરી, નકાધિમાં તેજ રાણ;
ગાજ મુનિવર જેહા, ધ્યન તે જ્ઞાન જેહા,
તામ કરી હૃદા હેહા, શાંતિ પિયુષ મેહા. २४

“ઉત્તમ સાર ખુલ્લ સામનું”-કૃપશાળ પ્રમાણ ચારિનું છે. અથવા “ઉપરાન સાર છે પ્રવચને” નેત્રશાસનમાં ઉપશમ-નિષ્ઠયાયતાનેજ પ્રધાન શુષ્ટ તરીકે વખાણેલ છે તેથી એ ઉત્તમ શુષ્ટની પ્રાપ્તિ કરવી, તેનું ધ્યનથી રસ્થાણ ઠર્યું, તેમજ તેની પુષ્ટિ કરવી અગત્યાની છે. શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી સમતા શાંતિમાં ઠહે છે કે—

ક્ષમા સાર ચંદ્ર રથો, ચિંદ્રો ચિત્ત પવિત્ર;
દ્વા વેલ મંડપ તળો, રહેણ લહેણ સુખ મિત્ર.
હેત ખેડ વર્જિન્ટ ક્ષમા, ખેડ રહિત સુખ રાજ;
તામે નહિં આચરણ કંદુ, કારણુ રાદિઓ કાજ.

ભાવાર્થ—હે અચ જનો ! ક્ષમા (Tolerance) ઇપ એપ ચંદ્ર રસ વમારા પવિત્ર ચિત્તને સિંદ્રો, તેમજ હ્યાદુપ મનોદ્વાર લતામંડપ તળોજ રહો અને હે ગિત્રો ! સ્વભાવિક શાન્તિને અનુભવો. જે બન્ધાત્મા કંઈ પણું ફ્યાન્ઝ નિના સ્વર્ણર્થ સમજ સહનશીલતા રાખો છે તે આપણા સુખશાન્તિનો અદ્ભુત લાભ ચેળવી શકે છે. તેમાં કંઈ આસ્કર્ય નથી. કેમકે જે ઉત્તમ ફારષુનું યથાવિધ સેવન કરવામાં આવે છે તો તેથી ઉત્તમ ફાર્થજ નિપણે છે.

કદાચ કોઈ આજ્ઞાન પ્રાણી આપણુંને ગાઢો આપે કે એવીજ હીજુ હિન્મત પ્રાય રેખા હરે તો તેથી લગાડે ચિત્તને ખિંજ થવા હેવું જેધાયે નહિ. એમ કરવાથી પેદો આજ્ઞાન પ્રાણી છેવટે થાકીને વિરસી જશો. જે એવા પ્રસંગે ક્ષમા-શાન્તિ રાખવાને બદલે આકળાશ અધીરજ વ્યાકુળતા કે ફોધાદિક ફ્યાય ઇપ અશાન્તિ આદર્શવામાં આવે તો એથી પ્રથમ આપણુંજ બાળશો અને સામાને પણ રહેણ ક્ષાયદો થવા પામશે નહિ. જાની પુરુષો તો ત્યાં સુધી ઠહે છે કે “ગાળ હે તેને આશિષ્પ હદ્યાયો.” એક અગ્રિરૂપ થાય ત્યારે હીજીએ જગ્યારૂપ થવું જેધાયે. સમતા ઇપ જગતના પ્રવાહિની ફોધામિ તરત શાન્ત થઈ જશે. પણ જે પ્રનવલિત થયેલા ફોધાભિમાં અધિક ધ્યાન હોમવામાં આવશે તો તેથી જેતામાં મહોદો બડકો થશે અને તે કોઈ રીતે શાન્ત થવાને બદલે અનેક જીવોને અપાર હુનિ હરે એવું મહોદું ઇપ પકડશે. તેથીજ શાસ્કડાર એ ફોધાભિમિને ઉપશમાવી હેવાનો ઉપાય થતાયે છે કે—

सूक्तमुख्यार्थी।

११

“ क्षमाख्वङ्गः करे यस्य, दुर्जनः किं करिष्यति;
अतुणे पतितो वहिः, स्वयमेवोपशम्यति... ”

भावार्थ—क्षमाइप साचुं अने बलवान् साधनं। आत्म-रक्षार्थं जेनी
पासे छे तेने क्षेत्री हुर्जनं शुं करी शके ? हुशुं करी शके “ नहि ॥ ” तृष्णाहिक
रहिल भावी भूमि उपर भेडें भावि आगेआपाप्न षुग्नाध नय छे ॥ तेने षुग्न-
ववा माटे ठीकु छशीज महेनत कर्त्ती पहटी नथी ॥ तेने क्षेत्री पुष्टी नहि भयं-
वाथी ते सहेजे शान्त थर्त नय छे, अने प्रसंगे अद्वृत शान्ति-समता श-
भवाथी सामा क्षेत्री प्राणीने पथु छवचित् आरे पक्षात्ताप प्रगंठे छे, अने योते
करेली भेडी क्षुरनो आव करी वणते शुभा मार्गी यदी पथु नय छे ॥ आ-
रीते सामा क्षेत्री भूवने पथु के छवचित् लाभ थर्त शके छे ते तेवे प्रसंगे
धीःज-शान्ति-सहनशीलता राखवामां आवे छे तेनु ॥ ३५० परिखामा नाथवुः
आपण्य अठान्त डिने भाटे जानी पुड्गो चोकारी चोकारीने छडे छे ॥ ३५१
“ अर्भमें ने अभाविये, साहेलडी रे ॥ .. ए जिनशासनी रीत तो ॥ ”
अनी भतलण अवी छे के आपण्य छवचित् लुवोथी ४४८ ने ४४९ क्षुर थर्त
नय अने तेथी सामा कोई लुवनी गमे ते क्षुरण्ये लागण्यी हुःआय तो आपण्यी
इर्जन छे के ते वातनो आव करी येताथी थेवी क्षुर क्षुर करी लध, नभुता
हाणवी, भीडा वयनथी योते करेली भूव माटे भावी भागी लेवी अने करी अवी-
भूव जाणीनेईने नहि ४५० एम कडी सामानुः मन शान्त क्षुरु ॥ ए आपण्ये
सामाने आमणां ४५१ ४५२ वाय-तेवीज रीते सामा कोई अवीज कोई क्षुर
करी आपण्यी लागण्यी हूबावी हेय, “ पछी तेने करेली क्षुरनो आव आववाथी
ते आपण्यी पासे उपर ज्याप्या मुजण माझी मागे त्यारे अहलामां आपण्ये
पथु तेने मारी आपवी ॥ ए आपण्यी इर्जन छे ४५३ क्षेत्री वयवाणी आपण्ये पथु
णम्या क्षेत्रीवाईये, ए रीते क्षवचित् कर्मयोगे थेवी क्षुर माटे अरसपरस आ-
मजां ४५४ वा ए जग ज्यवत्ता जिनशासनी आय रीत-मयोदा ज छे.

ए उत्तम आमणां सङ्गा त्यारेज लेणाय छे के ज्यारे निगालस हिलथी
नप्रपणे योते करेली क्षुरनी पक्षात्ताप पूर्वक माझी भागी लही करी तेवी क्षुर
नहि ४५५ पूरतु लक्ष राणवामां गोये, ४५६ एम करेवाथी स्वपर उभयने लाभ
याय छे, अरसपरस आमणां ४५७ तां शास्त्रमयोद लक्षमां राणी लघु वयवाणी ए
भेडी वयवाणी-वडीवने प्रथम अमावस्यु ज्ञाईये, “ लघु वयवाणीनु भन एम
क्षेत्रां संडेचातु छाय तो वडीवे लघु वयवाणीने प्रथम अमावस्या लक्ष राखतु,
अथी लघु वयवाणी शर्वगाधने ज्ञानी देशे, के सर्वपणे अमे छे अनु-

अमावस्ये छे ते उल्लय (अमनार आवे गमावनार) आराधक ठह्या छे. के जागी जेपने गमता के गमता नाही तेने आराधक ठह्या नाही. सामें माझीत शब्दां
४२ के न कै पछु आराधक थवा धर्मशास्त्रे पोते तो ज३२ भानभूद्धीने निष्ठा-
लक्षणे सामा लुवने अमावस्ये अधिके. के आ रीते अमावस्यां अमे छे
(भाद्री आपे छे-पोतानो रेख तल्लु हे छे) ते आराधक थह शाके छे अने जे
अमतो नथी-राय राजी रहे छे ते आराधक थो नथी. एथीज सूक्ष्मिकारे ठाक
ठख्यां छे के उपराम शुशु सेवनारनु सर्वत्र द्वितीय थाय छे. ए समुँ ठीक्यु
अष्ट सुध नथी. ए उपराम शुशु वगर जे कृष्ट तप जप प्रमुण ठक्कर ४२पूँ
४२वामां आवे छे ते सर्व निष्ठां प्राय थाय थे, अने उपराम लावपूर्वक जे
कृष्ट धर्म ठरवामां आवे छे ते सधाणी परम द्वितीयी थाय छे. केव्यु
उपराम रस चाल्यो छे तेने ठीजां सञ्जकद्वि प्रमुणां शुध निरस लागे छे,
अने तेशीज मेडाया यडकती प्रमुण विशाळा ऋद्धिवाणा पछु पोताने प्राप्त थ-
येतां राज्याद्विक सुगाने तृष्णवत् तल्लु ठक्कर शम सामाज्यने आपनाइ चारिय
अंगीकार ४२ तेने सेने छे. जेमने परमउपरामभाव प्रगटे छे ते गजसुकुमाणा,
मेतार्थमुनि अने अंधकमुनिनी पेरे प्राण्यान्त ४२ आव्येछे पथ परम शान्तिमां
जीवी रहे छे. तेऊं देहनी ४२शी ४२कार नदि करतां एक उत्कृष्ट शमतानेज सार
देखे छे. परम शमावतं श्री अरिहंताद्वितां पवित्र वर्तिने अनुसरी उत्तम
ज्ञेये निर्माण ज्ञानदृष्टिशी फोटोद्विक होयोने हर ४२ एक उपराम प्रमुण उत्तम
शुशुनो अंदर ४२वा सहाय उज्जमाण रहेतुं उचित छे. उत्तिशग.

जैन पंचांग बनाववानी रीति.

अमर्दी सभा तस्त्रिथी सुमारे २५ वर्षथी कैन्त पंचांग हडेक चाहुक
विगेशने केंद्र दाखव आपवा भाटे छपाववामां आवे छे. शांत मुर्ति शुद्ध महाराज
श्री वृद्धिचंहणु गहासारे तेने भाटे के शंकी बतानेवी छे ते अनुआरे ज आज
सुधी ते बनाववामां आवे छे. पंचांगलु श्रीगंगलीरविजयलु गहाराज ते केंद्रे
ज्येतिष्ठना विषयमां सांड जान धरावता छाता तेमध्ये पथ तेज रीति स्वीकरी
हनी अने प्राप्ते तपत्रिची हडेक साकु साढी तेज पंचांगने प्रभाण्यमूल भानी
ते शमालु तियि पर्वाद्विक स्वीकारता आव्या छे. तेमज बतां सुधी अमाव
परहथी हडेक मुनिशर्जु विगेशने केंद्र पथ मोक्षनामां आवे छे.

जैन पंचांग अनावनानी रीति.

23

हावामां तेनी अरी शंकी समन्वया विना कार्तिकी ने चंद्री जैन पंचांगे नामे पंचांगो बनवा मांडला छे, न तेथी तिथि पर्वाहिकामां बाहु गोटायें थवा लागेया छे. ते साथे एक नवा पंडिते पथु ते संबंधी चोतानी कवयनाथी गोटायें वणावयो छे. ऐवा वगतमां तेनी अरी शंकी के जे अमने शुद्ध गमथी प्राप्त थेदेवी छे ते आ नीचे प्रकट कर्वामां आपी छे, तेथी नवा पंचांग अनावनारे ते अनुसारे पंचांग अनावना के जेथी एक गच्छमा—एक समुदायमां तिथि पर्वाहिकानो लेद थाय नहीं. आ फाँट आमारी युद्धितुं परिष्ठाम नथी, शुद्ध भद्राराजे परंपरानुसार णावेवी शंकी छे. तेथी तेनुं अनुकरणुं कर्वामां कौर्धने हीनता के लघुता प्राप्त थाय तेम नथी.

आगे पंचांग अनावनामां प्रथम जेधुरुरी श्रीधर शीवलालनुं यांकु पंचांग के जेनी छे तेमां णावेल तिथियेनी वधघट प्रभाष्यभूत गणी ते अनुसारे पंचांग अनावनीये छीये. शुद्ध भद्राराजे पथु ते पंचांग मान्य कर्वा क्षेत्रुं छे.

जैन शास्त्रमां उदयगत तिथि मानवानी क्षी छे ते णावारे छे, परंतु तिथिये आरे पाणवानी आवश्यकता होवाथी उदयगत तिथिमां पथु जे धीज, पांचम, आठम, अष्टवारश, चौहश, पुर्विमा के अमावास्यानो क्षय होय तो ते ते तिथि पाणवाने भाटे क्षयगत तिथिने तेनी पाछणी तिथिने स्थाने स्थान आपवु, ने पाछणी न पाणवानी तिथिनो क्षय मानवो. अने ज्ञे भार तिथि पेंडी कौर्ध तिथिनी वृद्धि होय तो ते ए पेंडी धीलु तिथिने पाणवानी तिथिनुं स्थान आपवी प्रथमनी तिथिने नर्ही पाणवानी पाछली तिथिना द्वीतनुं स्थान आपवु. आम कर्वाथी उदयगत तिथि मानवानी हुकीकत भरी जली नथी. इक्त पाणवानी भार तिथिये कायम राणवा भाटे तेम कर्वामां आवे छे. श्री उभास्वाति वाचक महाराजनुं ये प्रभाषे कर्वानुं वचन छे.

महिनाच्योमां पथु तेज प्रभाषे प्रवृत्ति राखवानी क्षेत्री छे. ऐट्के के श्रावणे ए होय तो धीज थावण्यमां पर्युषणे एसे ने भाद्रवा शुद्ध ४ थे संवच्छरी आवे अने भाद्रवा ए होय तो आस संवच्छरी पर्व भाद्रपद भासमां राणवानुं होवाथी घेहेला (अधिक) भाद्रवामां पर्युषणे एसे ने धीज-परा भाद्रपदमां संवच्छरी पर्व आवे. तेज प्रभाषे कार्तिक, शाव्यन ने अशाढ ए छोय तो चोमासी पर्व धीज कार्तिक, शाव्यन ने अशाढमां आवे. चोमासी चौहशे आळूध पूर्ण थती होवाथी तेनी अगाडिना सात दिवस लाईने तेना प्रारंभने दिवसे आळूध एसे अम समजवुं. अने पुर्विमा सङ्क्षित नव दिवसो पाणवा,

पशुपथुने अंगो संवच्छरी, आहुधीधर ने पंहरनुं धर एकवारांज आवे छे. ते गालीनानुं धर पंहरना धर अगाडि बारागर पंहर हिवसे एटले पंहरना भरना वारदणी गालीनाना वारनुं आवे को ते होड मासनुं धर गालीनाना भरनी बारागर पंहर हिवस आगाडि ते कृत्तां पालवा वारे आवे छे. आ प्रभाणु धर संगांधी सगळखु छे. तेमां होड मासना धरथी (ते हिवस सुधा) बारागर ४५ हिवसे संवच्छरी आववी ज्ञानये.

नक्षत्रमां हनियुं नक्षत्र एक शालिष्ठीज ते नक्षत्र संगांधी तप ४२वामां आवतो होवाशी लग्नवागां आवे छे. तेमां इक्कु टोर्क ये तिथि के वारे ते नक्षत्र होय तो घीज हिवसे ने घीज वारे पाणवातुं समजु ते तिथि ने वारे शालिष्ठी नक्षत्र लग्नवुं.

पंहरीगा नक्षत्र पैदी केदी आवानो त्याग ४२वामो होवाशी भाव आदी नक्षत्र होयारे ऐसे छे तेज लग्नवामां आवे छे. तेने भाटे पंचांगमां केठ के आशाड मासमां गैद्रि रवि आधवा आद्रीगां रवि अंतुं जे हिवसे लग्न्युं होय ते हिवसे ते नक्षत्र ऐसे छे अम जाणुवुं.

उपर अलावेती तिथि संगांधी समज शीयाल पाणवामां, वीवेतरी न आवामां विगेरे नियमेमां तेमज उपवासाहि तप ४२वामां एक सरणी प्रवृत्ति रहेवा भाटे तेमज तिथिआ. बार ४२तां आधी के वत्ती पाणवातुं न बनवा भाटे मुक्तर ४२वामां आवेती छे. आडी प्रतिष्ठा दीक्षा विगेन्ना मुहूर्तोहिमां तो आसाव पंचांगमां लांगवी तिथिओज लेवामां आवे छे ते गर्ज आधार लग्नवागां आवे छे.

जेधपुरी पंचांगमां हिनमान घटीपणमां लगेल होय छे तेथी सूर्योदय ने सूर्योदत्तनो वणत लग्नवा भाटे मुंगाईना चेवी पंचांग छपाय छे तेनो आश्रय लेवो पठे छे. परंतु ते वणत चोक्सज छे अम आवी आवी शकाती नशी. भाव हिंगर्हार्न भाटे उपयोगी थाय तेम छे. मुहूर्ताहि जागववाने प्रसंगे तो सूर्योदय थाय ते बारागर दृष्टिये ज्ञानंते उपरां घटी पण होय ते लेवा ज्ञाने.

आटदी समज पंचांग बनाववाती सर्वने सगवद थाय तेलवा भाटे ग्रह ४२ दृवामां आवी छे. आशा छे के शुग पुढें तेनो चोब्य उपयोग ४२शे अने एकवता जागवयो.

धृत्यलम्

जैन साहित्यमां कर्म संबंधी ग्रंथोनो विस्तार.

१४

जैन साहित्यमां कर्म संबंधी ग्रंथोनो विस्तार.*

धर्मा वर्णतर्थी इहयमां एवी धर्मका रूपा करती हुती के जैन साहित्यना शेषने माटे, शुद्धिने माटे, वृद्धिने माटे, उत्तेजनने माटे, निवारण्यने माटे तेमंज संस्करणने माटे संभेलनना इपमां जैन वर्गना विद्वान अथवा विद्याविद्यास्ती ग्रंथाता श्रावकवर्गे एकत्र मणिवानी जड़र है. अने ते प्रसंगे स्थान एवुं राणवुं लेधने के ज्यां विद्वान मुनि महाराजानेमानो समुदाय पशु छाय. आ इच्छाने अनेक सुज बहुएंमो तरक्षी ते विचारने पुष्टि आपवा इपअथवा संभवि दर्शनवा इप जग्यासिंचन थतुं हतुं अने तेथी ते इच्छाकृगी वृक्ष वृद्धि पायां करतुं हतुं एवा समयमां एवुं संभेलन इवाना गणवर मागातां आनंद उत्पन्न थयो अने बनी शके तो योदों पशु तेमां भाग देवा छम्भा धध.

आ प्रसंगे जल्यावनानी आवश्यकता है के-आधुनिक जैन वर्ग व्यवहारिक-केणवाहीमां पशु लेधने तेवो आगजा वधिलो नथी अने धार्मिक शास्त्रोनो अभ्यास नरीने तेना विद्वान अथवा साक्षर क्षेवाय तेवा श्रावक वर्गमां तो बहु आप हे अथवा वीलकुल नथी एम क्षेवी तो पशु चाली शके तेम है; मुनि वर्गभाषी ज्ञे के एता विद्वानोनी संज्ञा उपलभ्य थाय तेम है; परंतु ते अधा छोध भारणने पार्मीने एकत्र थाय अने जैन साहित्यने माटे जड़रना विचारो करे ए वर्णत तस्तमां प्राप्त थाय एवो संबोध एमो जल्याय है. एटले एवा विद्वान मुनि महाराजानेमानी एकत्रता थाय तांसुधी एसी रहेवा करतां ए हिशामां क्षांध पशु प्रयत्न करवो ए योज्य हे एम जल्याय है, अने तेने माटे विद्वान के साक्षर हो ठिंवा न हो पशु विद्याविद्यासी हौय, जैन शस्त्रापर आंतःकरणने प्रेम हौय अने तेना एषां वत्ता पशु अल्यासी हौय, वधारे अभ्यास करवानी उठकावाणा हौय तेष्यो एकत्र मणे अने जैन साहित्यना संबंधमां पर्योदीयना करे ए आवश्यक अने उपर्युक्त लागे है.

साहित्य शण्ड संकृतमां काव्यादिना थयो भाटे वापत्वामां आये है, परंतु आ संभेलनने जैन साहित्य संभेलन रहेवामां आ०युं हे तेमां जैन साहित्य शण्डे जैन धर्मना तमाम प्रकारना शास्त्रोनो समावेश करवामां आवयो।

*. जेधपुरमां मणेला जैन साहित्य संभेलनमां व्यमारी सलाना भ्रमुख दृवरण्ड आ शुद्धिये भैक्षेला लेख,

જે. સિદ્ધાંતો, પંચંગી, અંશો, પ્રકરણો, કાળ્યો, ચરિતો, આકરણો, કોપો, ન્યાયના અંશો, અન્યઅન્ય વિષયોના અંશો, બાળાવોણો, રણાંશો, ગુજરતી માર્ગવાડી કે ડિઝી ભાષામાં લગેલી વાર્તાઓ, ચસો અને ખીજ નાના ગોડા ભાષામાં લગેલા ગવાતમક સતત સત્ત્ય પહુંચે એ સર્વનો જેણ સાહિત્યની આંદર સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

જેણ સાહિત્યને અંગે શું શું કરવા ચોણ્ય છે તે પણ અને ખતાવવાની આવશ્યકતા જથ્યાય છે.

- ૧ લગેલા પુરુતકોના દરેક લંડારો જાહેરમાં લાભવા.
- ૨ એવા લંડારોનો વિનાશ થતો આટકાવવો.
- ૩ દરેક લંડારોની એક જરૂરી ટીપ તેથાર કરાવવી.
- ૪ દરેક જાતિના અંશો કે શાસ્ત્રો ક્રાંતિન્યાં ક્રાંતિન્યાં છે? કેવી સ્થિતિમાં છે? તે નાથું માટે જેણાંથાનળી કેવી અંધાવળી છપાવીને પ્રસિદ્ધ કરવી.
- ૫ પરસ્પરના વિશ્વાસથી હરેક અંશોનો લાભ કોઈ પણ સુજ વ્યક્તિ લઈ શકે તેવા નિયમો કરવા.
- ૬ જે જે અંશો છપાય તે જેમ જાં તેમ વિશુદ્ધ છપાય તેવી પ્રેરણ્ણા, વ્યવસ્થા, ગોડવણ્ણ કરવી.
- ૭ આશુદ્ધ અથવા વિપરીત છપાતા અંશોને આટકાવવા અથવા છપાયા બાદ પણ તેને તેવા દ્વારા જાહેર કરવા.
- ૮ નવા છપાતા ને છપાયેલા અંશોનિગેરેતું સમાલોચન કરી તેને તેના જરૂર સ્વરૂપમાં જાહેરમાં મૂકે તેવું એક મંહળ સ્થાપણું.
- ૯ છપાયેલા ને છપાતા દરેક અંશો લભ્ય થાય તેવી સારી લાઇષ્નિકો સ્થપાવાની યોજના કરવી.
- ૧૦ સ્વામૃત્ધિથી નવા લખાઈને છપાતા દેંગો નિગેરની ઉપર કોઈ જાણ પ્રકારનો આંકુશ મૂક્યો કે જેથી શાસ્ત્ર નિરૂદ્ધ કેણ પ્રકાર ન થાય.
- ૧૧ જૈનસમુદ્દાયની આંદર પરસ્પર વિરોધ ઉત્પન્ન કરે તેવા દેંગો નિગેર ન લગાતા માટે આંકુશ મૂક્યા પ્રયત્ન કરવો.

ઇત્યાહિ અનેક બાળનો સંબંધી વિચાર આવા સાહિત્ય સંગ્રહને એકન મળીને કરવાના છે અને તે સંબંધી હરાવો પણ કરવાના છે. આ તમામ ભાગ્ય તેમાં પ્રથમ સંપુર્ણદ્વિની આવશ્યકતા છે અને પરસ્પરના સત્કાર્ય તરફ જિષ્ઠ દર્શિની જરૂર છે. જ્યાં સુધી આપણાગાંધી ઈષ્ઠો હુર થશે નહીં ત્યાં સુધી આપણે કોઈ પણ પણ કાર્યમાં પૂર્ણ કૂતેહમંહ થવાના નથો.

जैन साहित्यमां कर्म संग्रही अंगेनो विस्तार.

१७

हमर जन्मतेरा हरेक प्रार्थमां सर्व कार्य कर्त्तां॥ आप्रकार्त्तीकापशुभूर्मुखो॥ आपी गच्छेता छे ते वारसे संबाणी दाखलानुः छे, आपेक्षालक्षणेतो पुस्तकाना भांडरा के ने विद्वान् मनुष्योने लोग। युद्धता नथी, अनेगेहद्वी के ते इद्वी लुवेने लेग पडे छे, यस्तीमां तरगोण अधि तिताशं प्रामी जाय छे, तेना निवारन्तुनी॥ अत्यंत आवश्यकता छे, एम आपेक्षा, अमूल्य वारसे छे, एनी किमत काई प्रार्थ आंकी शक्षय तेम नथी, तेथी, आपेक्षा, सुपुत्रवृथ्यहने बडीतनी, हाततमां वृद्धि करीये एवाहं यतुः तो हृर रक्षा, अष्ट ले, आपी अपेक्ष छे, तेमांधी धर्युः तो विनाश पामी गयुः छे, तेमांधी ले, कांध, झुज अपेक्षुः ए तेनुः दक्षय करवानी, जड़े छे, अत्यंत जड़े छे, ले, एमांधी विनाश परानुः हयु पर्य शरु रहेते तोपाठी काणांतरे आपेक्षा, श्रीमंत गण्डुंधमे छीये ते हरिद्वीनी उपमाने पान गनशुः अने सुपुत्रवृथ्यहे पुनर्विहेवाने, अद्वे कुपुत्र कहेव शुः.

१. लेच्योने आ वस्तुनी किमत नथी अथवाजेयो तेनुः दक्षयुः केम याथ ते समजता नथी तेनी हया आधने तेने सीधे रस्ते लाववानी॥ आपेक्षा, हृरजः छे, आ वाणीतमां वधारे न लभतां ते हडीकत सुर्जेनांकलक्षमां न लाववाने लेटलुः॥ हरीने हवे, हुं भारा भूता विषय उपर आपुः छुः;

२. संभेदन तरक्षी जैन साहित्यने आगे कोई पर्य विषय उपर लेखा, क्षणी मोक्षवानुः निमंत्रण यतुः ते वापते विचार करतां सर्वविकर्मनुः किम दण्डि गोचर धता तेने आगे जैन साहित्यमां धया धया था था, छे, अने तेमो शुः शु विषय हास्य दरेत ते संभांधी आज सुधी मारा लक्ष्यवानमां ले कांध औवेल छे ते लभी मोक्षवा धन्धा थध अने ते उपर्यामध्यामे लणेला नामनो ओक हुँडा लेख लगी मोक्षवानुः मे, स्वीकारुः, सहरहु लेण, लभता, अरेकमां प्रसर्व अनेऽनुसरतुः कांडि प्रणाल धन्धाना वेगने आधीन थधने लभयुः छे, हवे भारे लभवाना लेघनी शरुआत करवा धाढ़े छुः;

३. जैन दर्शन ए छये दर्शनमां मुख्य दर्शन छे, ए दर्शन, सर्वज्ञ, प्रधित छे, अना सिद्धांतो परस्पर विरोध विनाना अने स्वाद्वाद शैदीथी लभायेता छे, जैन दर्शनमां पूर्वे अनेक विद्वान् आचार्यो थडीगर्या छे, अने तेमधुः संभांधद बध अथा लगेला छे, काणाना कमधी हणाई चंपाधने तेनो, धर्युः, मोठो भाग तो विनाश पामी गयो छे, श्री हरिमदसूरि भद्राराजना १४४४ अथा, श्रीकमान साति वाचना ५०० अथा, इगिकाण सर्वज्ञ श्री छेमर्याद्राचार्यना आ, होइ लेइ प्रमाण अथा अने छेला छेला, थयेला, श्री यशोविन्द्रयंतुः उपाध्यायेना, करेला, न्यासना, १००, अथा, २६४४ शाखाकित १७७ अथोऽथने अन्त्य अंथा, शो शिवाम

पीज संघयाभंध आचार्योना रथेला संपूर्णाध अंगो, तेमांधी आत्यारे धोणु न थाडो भाग दृष्टिगोवर थाय छे, धोणु विबाग विनाश पाची गयो छे, परंतु जेटको रथो ऐ तेटको पाल आधुनिक समयना भनुप्योने मारे धोणु छे. तेटलानो अंगूर्जु तो शुभ यस्तु तेमाना अंड पिप्प भरत्वेना अंगोनो पालु पूर्व अब्यास घयो भुक्षकेले छे. उंडी हुंडी अने अब्यास भरत्वनारना संचोगनी आची ए पछु अना प्रभाला कारण्हो छे.

बैन दर्शनना अंगो चार अनुयोगमां ठेणुअयेवा छे. द्रव्यानुयोग, गणितानुयोग, धर्मकथानुयोग ने चरणकरणानुयोग, कर्म अंगाधी अंगोना समावेश द्रव्यानुयोगमां थर्ड शक्ति छे. जे के तेमां प्रसंगे प्रसंगे गणितानुयोगनी पालु धार्या ज़रूर पडे छे. संख्याता, असंख्याता ने अनंतानु त्वरूप कर्मथंयना अभ्यासीने जायकुनज. ज्ञात्येष्य अधिक तेमां प्रसंगे गणितनी ज़रूर पडे छे ते विषयनो कर्मथंयनी अंदर समावेश उत्तरामां आयो छे. चारे अनुयोग तहन छुटा तो पडीज शक्ता नथी. कारण ते चरणकरणानुयोगमां जेत्वा मारेज कर्मथंयना परिशाननी ज़रूर होवाथी। प्रसंगे तेनो पालु समावेश थाय छे. नुही नुही कर्मप्रकृतिना उद्यागत इण्ने लोगवनारना छापानो तेनी सिद्धिमां भाहुज उपयोगी थहु पडे छे, तेही प्रसंगे तेनी पालु आवश्यकता छे.

द्रव्यानुयोगमां पढे द्रव्यना त्वरूपनो समावेश छे. कर्मथंयनी आंदर छ द्रव्य पैडीना मुख्य ए द्रव्य-जुव अने पुहगणानु त्वरूप वर्ष्णवेदु छे. आकीना धर्मस्तिकाय, अधमोस्तिकाय, आकाशस्तिकाय ने काण ए चार द्रव्यनु त्वरूप पशु धार्यु आयु छे. तेना त्वरूपनो विशेष विस्तार नथी. कारणु ते तेमां प्राये द्वेषकार थतो नथी. जुव अने पुहगण ए द्रव्य तो अनो उथवमाथउत्तराणा ने मोटी उथवपाथल उत्तरार होवाथी तेना त्वरूपनो विस्तार अहोगो छे. ते अनंत द्रव्यो अनिय शक्तिवाणा छे.

पुहगण द्रव्यनी वर्गला आह प्रकारनी छे. ते आहे प्रकारनो उपयोग कर्म-थंयमां ज़रूरनो छे. पांच शरीर आशी पांच वर्गला, भाषा वर्गला, खासेआस वर्गला ने मनो वर्गला ए आह प्रकारनी वर्गाण्यांच्या छे. ए अधानो नाम कर्मनी अंदर समावेश थर्ड शक्ति छे. अर्हा मुख्यना कर्मिल वर्ग-यानी छे. वर्गाण्यांच्यानु त्वरूप कर्म संगाधी अंगोनी अंदर बहु जारी झाले विस्तारथी आपवामां आवेदु छे.

लुवना जेह अने कर्मने लाईते थतु तेनु विचिन त्वरूप तेज कर्म संगाधी अंगोमां चिवेदु छे. जुव ने कर्म ए अनाहि संगंधवाणा छे. तेमनो

जन जाहिल्यना कर्म संभवी भवेनो विस्तार.

१६

मेगाप्र शीर; नीरनी जेवो, अमि ने दोहरिज्जी जेवो, तेमज क्षयचित् इधु ने शर्करा जेवो छे. जुवना अर्व जेव भलेहोनो समावेश कर्म संभवी अंथोमां कर्म वामां आंथोमां. कर्म तेने आधारेज कर्मनु बहुमान छे. तेना निना मुटी पडेवा इर्मेलु वर्गलु टार्म उभितनी नथी. जुवना आधारेज ते प्राप्तातु था. अतावी शके छे. प्राप्तातु भराकम हारवी शके छे. अने प्राप्ते जुवनी आइ वर्गलु करेवी आवी हाय छे छतां अटली वधी सत्ता जमावी जेडी. छे. केव नयाचे तेम शुभ नाचे छे. आ अप्ते तेने मणेला जुवना आश्रयनोज प्रताप छे. ते शिवाय ते जगतमां आटदी प्रसिद्धि पामी शके तेम नहेतु. तेवे प्राप्ताना आश्रयस्थानने घरेपाँड दीपावल्यु छे. शोभावल्यु छे. अने जगबलडेर कर्मु. छे.

कर्म संभवी वर्णन तो बगवतिलु. बगवतिलुहि अनेक सूत्रोमां तेमज मोटा भोटा अनेक अंथोमां अने नव तत्वाहि प्रकरणोनी वृत्तिमां प्रसांगे प्रेक्षणे आरोहु छे. प्रवचन सादेदार, दोऽप्रकाशाहि अंथोमां प्रथु तेनु वर्णन आवे छे; परंतु अर्ही तो आस केनी. अहर कर्म संभवी इव वर्णन आपेलु छे. तेवा प्रसिद्धिमां आंवदा श्वेतांण्डीय अंथोमो विस्तार भवावेलो. छे. दिग्बादर आनायमां परे जोभट्यार विगेह अंथोमां कर्म संभवी वर्णन आपेलु छे. परंतु ते संभवी गृहस्ती आहिती न होवावी अर्ही. तेना अंथो अताववामां आव्या त्रै.

१ कर्म प्रकृति.

२ पांच संभव.

३ प्राचीन पांच कर्मअथ. तथा सार्वशतक तामे कर्मअथ.

४ नव्य पांच कर्मअथ.

५ सुसनिधि. (सूतरी). कर्मअथ (छाडा कर्मअथ तरिके आणायचे ते).

६ अंस्कृत ४ कर्मअथ.

आ शिवाय नाना नाना प्रकरणो नीचे प्रभाषे छे.

१ कर्माहि विचार सार.

२ कर्मस्तव विचार.

३ कर्म संवेद प्रकरण.

४ कर्म संवेद लग प्रकरण.

५ कर्म स्ववन.

६ कर्म विपाड़ हुक्म.

कृत्याहि. ॥

अर्ही उपर जाखुवेला सुख. ६ अंथो संभवी वर्णन आश्रयातु दुरस्त धारु. छे. तेना कर्ता, तेनी. उपर लाय चण्डि टीका विगेह शुशु थेबु. छे ते

આને તેની આંદર કેયા કમશી કર્ણનું સ્વરૂપ અતાવામાં આવ્યું છે તે દુઃક્રમાં આ નીચે અતાવ્યું છે.

૧ કર્મ પ્રકૃતિ-કે ને કર્મધયદીના માગધી નાગશી પ્રગિદ છે. તેના કર્તાં શ્રી શિવશર્મ સ્થાની હોય છે. તેણો કયારે થઈ ગયા તે જ્ઞાનવામાં નથી. એ થથ ઘણે પ્રાચીન છે. તેની ઉપર ચૂંણિ, રીપસક અને એ વૃત્તિએ થયેદી છે. મૂળાની માગધી ગાથાએ છયા છે. ચૂંણિ પૂર્વીઓથી પ્રણિત છે, તેમણે પોતાનું નામ અતાવ્યું નથી. રીપસક શ્રી મુનિચાંડ વૃત્તિએ કરેલ છે. ટીકા શ્રી મલયગિરિજી મહારાજે ૧૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ રચી છે તે શ્રી કૈનધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી છાપાઈને અવેરી હેવચંડ લાલબાઈ પુસ્તકોદાર ઇંડ તરફથી અહાર પડેલી છે. બીજી ટીકા શ્રી યશોવિજયલું ઉપાયાએ તેના કલાં મેરી (૧૩૦૦ શ્લોક પ્રમાણ) અનાવી છે. તે ટીકા પણ છાપાવાને પ્રયત્ન થાલે છે.

આ અંથની આંદર કર્મ સંખાધી બાધન, સંક્રમણું, ઉદ્રત્ન, અપવર્તન, દ્વિરષ્યાઃ, ઉપશમના; નિધત્તિ ને નિકાયના એ આઠ કરણ, અને ઉદ્ય તથા સત્તા મળીને દશ દ્વારાનું વર્ણિત ધાર્ણ રૂપણ ગાયવામાં આવેલું છે. આ અંથ ધીજા અંથાયાદી પૂર્વમાંથી ઉદ્ધરેલો છે.

૨ પાંચ સંથદુઃ—આ અંથ શ્રી યંત્રધિ મહાતર મહારાજનો અનાવેલો છે. તેનું મૂળ માગધી ગાથાાંધ છે. તેની ઉપર એક લઘુ વૃત્તિ તેમણે ચેતાજ અનાવી છે અને બીજી મેરી ટીકા શ્રી મલયગિરિજી મહારાજે સુમારે ૧૬૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ રચેલી છે. ઉપરાંત એક હીપદ શ્રી જિનેશ્વર સુચિના શિષ્ય વામદૈવ મુનિએ રચેલું છે, તે ૨૫૦૦ શ્લોક પ્રમાણ છે. શ્રીમલયગિરિજીયાણી ટીકા પદિત ઝીરાલાલ હંસશરાજે જમનગરમાં છાપો છે ને તેની કિમત રૂ. ૩૦ રૂપી છે. તેણે વેચવાની જગતદંત માટે તેના આર વિલાગો પાઠ્યા છે. તેમાં ધીજે ચોચે વિલાગ તો દ્વિરષ્યાનું પ્રકશય ચાલાં મધ્યમાંથી પાડેલો છે.

આ અંથનું નામ પંચસંથ એ કારણેથી પાઠ્યામાં આવેલ છે. એક તો તેની આંદર શાલક, સમતિક, અાચ પ્રાભૂત, સહર્મ અને કર્મ પ્રકૃતિ-આ પંચ અંથનો અમાવેશ કરવામાં આવેલો હોવાથી પાડેલું છે અને બીજું એ અંથમાં યોગડયોગમાર્ગથા, બંધક, ગંદુંથ, બંધહેલું ને બંધવિધિ-આ પંચ પ્રકરણો અથવા અંથોવિડાર સમાવેલા હોવાથી પાઠ્યામાં આવ્યું છે.

પંચ અંથાં પેંકી શાલક તે પ્રાચીન પંચમો કર્મઅંથ છે કે ને કર્મ પ્રકૃતિના કર્તાં શિવશર્મસ્થાની મહારાજનો કરેલો છે. સમતિકા ઉદ્ધૂસતરી તે પંચ સંથદુઃ કર્તાં યંત્રધિ મહાતરનો પોતાનીજ અનાવેલો છે અને તે અત્યારે છૂટ કર્મઅંથ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. કૃષ્ણાં માભૂત ને સત્કર્મ કે ને અંગોમાં કષાયેતું

जैन आदितमां कर्म संबंधी मध्येना विस्तार.

६१

स्वरूप अने भगवान् कर्मनु व्यवृत्प भावावामां आवेद्यु छेदु' ज्ञानेभ्ये एम तेना नाम उपरथी अनुमान थाय छे, परंतु ते अथो अत्यारे उपलब्ध नथी तेथी शेइस कडी शक्तु' नथी. ते अथो डेह प्राचीन लंडारेभांथी मणी शक्वा सालव छे. पांचमो कर्मप्रकृति थाय उपर भावेलो श्री शिवरामसूरि महाराजनो करेलो छे. आ पांच थायनो समावेश भव्यसंशुद्धनी अङ्गद' करेलो छे.

पांच अर्थोधिकार पैकी प्रथम योगोपयोग मार्गाण्डुमां शुद्धस्थान अने मार्गाण्डुस्थान योगकृपयोग भावावामां आव्या छे अने मार्गाण्डुस्थाने शुद्धस्थान ने शुद्धस्थान भावावामां आव्या छे. यीज अङ्गदकु अर्थोधिकारमां कर्मने अङ्गदनारा शुद्धेना बेहो अनेक प्रकारे भावावामां आव्या छे. शुद्धविचारादिमां भावावेला बेहायी आ बेहो शुद्धेन प्रकारे भावावेला छे. शीज 'अङ्गदव्य' नामना अर्थोधिकारमां शुद्धने अङ्गव्या योग्य ने कर्मने तेनु व्यवृत्प आवेद्यु छे. आथा अङ्गद हेतु नामना अर्थोधिकारमां कर्मण्डना हेतुभूत भित्त्यात्व, अविरति, उद्याय ने योगनी व्याख्या तेना उत्तर बेह साथे सविस्तर आपवामां आवेदी छे. पांचमो अङ्गदविधि नामनो अर्थोधिकार धोणा विस्तारथी आपवामां आवेलो छे. ते अर्थोधिकारे थायनो अरथो उपरांत भाग रोकेलो छे. प्रथम अङ्गदविधान साधारि प्रकृतप्रख्याने अनुगत कर्म्म छे, आठ करण्य तेमां असंगागत कर्म्म छे अने पछी संवेधगत 'अङ्गदविधान कर्म्म' छे.

आ पांच अर्थोधिकार पैकी शतक ने सत्कर्म ए ए थायनो समावेश अङ्गदव्यमां करेलो छे, सास्तिका ने कर्मप्रकृतिनो समावेश अङ्गदविधिमां करेलो छे अने कृपय प्राभूतनो समावेश अङ्गदहेतुमां करेलो छे. पहेलो ने यीज अधिकार चौताने प्राप्त थेला अन्य अथोना आध उपरथी लागेल छे.

उ प्राचीन पांच कर्म थाय-कर्म विपाक, कर्मस्तव, अङ्गद स्वभित्व, पठ्ठीनि अने शतक नामना छे. तेमाना प्रथमना वलु नाम अर्थ निष्पत्त छे अने छेला बे नाम आथानी अङ्गाथी पदेला छे. अत्यारे ने प्राचीन तरीके आणाघाय छे ते पांच कर्मथाय जुदा जुदा आचार्योना रचेला छे ने तेनी उपर जुदा जुदा आचार्योनी करेली टीका विगेह छे. सिद्धांतादिकमां सिद्धांतकारनो आ भत छे अने कृपथायकारनो आ भत छे एम लेनो सिद्धांतकार साथे समानता तूद्य अलिप्राय गणाय छे ते प्राचीन कर्मथायकार आ करतां पलु जुना शीज हेवा ज्ञेयेभ्ये अने जुदा जुदा न हेवा ज्ञेयेभ्ये मारी भावता छे.

पहेलो कर्म विपाक नामनो कर्मथाय गणविनो रचेलो छे अने तेनी वृत्ति परमानंद कपिनी करेली ने उपर उद्यग्रलेस्सुरिनु' करेलु' छे. आ गर्गवि उपभिति भव प्रपञ्चां कर्त्ता शिद्विना दीक्षा दायक जुड इता. आ थाय १६६ गाढा ममाणु छे.

ખીજન કર્મસ્લાવ નામના કર્મથાયમાં કર્તાનું નામ દૃષ્ટિ ગોચર થતું નથી. તેની ગાથાએ પ૭ છે. તેની ઉપર ભાષ્ય થયેલી છે. ગીતાએ એ થયેલી છે. તેમાં એક શ્રી જોવિંહાચાર્યની કરેલી અને ખીજુ હરિલદરસૂરિની કરેલી છે. આ હરિલદરસૂરિ અપનિદ્ર શ્રી હિંગન શ્રી હિંગપ્રલસ્સૂરિએ કરેલું છે.

ત્રીજન બાંધસ્વામિત્વ નામના કર્મથાયના કર્તાનું નામ ઉપવાખ્ય નથી. તેની ગાથા પ૪ છે. તેની ઉપર વૃત્તિ શ્રી હરિલદરસૂરિની કરેલી છે. તે હરિલદરસૂરિ કર્મથાય ઉપર એમણે ટીકા રચી છે તેજ જલ્લાય છે.

ચાથા પદશીતિ નામના કર્મથાય ૮૬ ગાથા પ્રમાણે શ્રી જિનવલ્લભ સૂરિનો કરેલો છે. તેતું ખીજું નામ આગમિક વસ્તુ વિચારસાર છે. તેની ઉપર ભાષ્ય થયેલી છે. વૃત્તિએ ચાર શ્રી હરિલદરસૂરિ, શ્રી વામહેવસૂરિ, શ્રી મલયગીરિણુ અને શ્રી યોગેવ સૂરિની કરેલી છે. વિવરણ શ્રી મેઢવાચકનું કરેલું છે અને અવચ્ચૂરિ તથા ડાઢાર થયેલ છે પણ તેના કર્તાના નામ ઉપવાખ્ય નથી. મલયગીરિણુઓની વૃત્તિ સાડજ ઉપવાખ્ય છે.

પાંચમો શતક નામના કર્મથાય શ્રી શિવશર્મસૂરિ મદારાજ કર્મપ્રકૃતિના કર્તાનોઝ કરેલો છે. ગાથા ૧૧૧ છે. તેના પર ભાષ્ય ને ચૂંણિ થયેલી છે, પરંતુ તેના કર્તાના નામ ઉપવાખ્ય નથી. વૃત્તિ મધ્યારી હેમચંદ્રસૂરિની કરેલી, હિંગન શ્રી હિંગપ્રલસ્સૂરિનું કરેલું અને અવચ્ચૂરિ શ્રી શુદ્ધરતનસૂરિની કરેલી છે.

આ પાંચ ઉપરાત એક સૂક્ષ્મ વિચાર સારોદ્વાર સાર્ધશતક નામના બાધ છે. આ બાધમાં અધિકાર તો શતક કર્મથાયને અનુસરોઝ છે, પરંતુ ગાથાની સાંચ્ચા વધારે હોવાથી અને શતક સાથે એક થઈ ન જય તેદા માટે તેનું નામ સાર્ધશતક રાખવામાં આવ્યું છે. એના કર્તા શ્રી જિનવલ્લભસૂરિએ, પરંતુ ગંગાની નથી અને ગાથા કર્મથાયના કર્તા જિનવલ્લભ ને આ એકજ જલ્લાય છે. આ કર્મ થાયની ઉપર ભાષ્ય થયેલી છે. ચૂંણિ શ્રીમુનિયંદ્રસૂરિની કરેલી છે. ગીતાએ વણું શ્રી હરિલદરસૂરિ, શ્રી ધનેશ્વરસૂરિ ને શ્રી મહેશરસૂરિની કરેલી છે. ટીપણું પણ થયેલ છે પરંતુ તેના કર્તાનું નામ ઉપવાખ્ય નથી.

આ સાર્ધશતક બાધ શ્રીયનેશ્વર સૂરિની ટીકા સાથે શ્રી નૈતિક ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી દાખલમાં છાપાય છે અને પ્રાચીન ૪ કર્મથાય ટીકા સાથે છાપાવાના પ્રયત્ન શ્રી આત્માનંદ સભા તરફથી શરૂ છે.

૪ નથ્ય પાંચ કર્મથાય—આ પાંચ શ્રી હેવેંદ્રસૂરિ મદારાજના સ્વેદા છે. તેના નામ પ્રાચીન કર્મથાય પ્રમાણોઝ કે અને તેની ઉપર તેમની સ્વેચ્છા વૃત્તિ છે. વૃત્તિનું પ્રમાણ હશે દ્વારા ૨લોક લગભગ છે. આ પાંચ ને હેવેંદ્રસૂરિ ત છે. કર્મથાય એ છયે ટીકા જહિન તથા મંદ્રાનું ૪ કર્મથાય મૂળ શ્રી લાવનગર

जैन साहित्यनों कर्म संग्रही अथवा विस्तार.

२३

जैनधर्म प्रसारक सत्ता तरक्ष्यी छपाइने थाहारू खडेला छे. संस्कृत कर्म चांथ उपर टीका नथी. आ पांचे चांथ उपर 'स्वेपन' वृत्ति रचेकी छतां कोइचल्यु कारण्याची वीन कर्मचांथ उपरनी टीका उपलब्ध थती नथी. ते शुभ 'थर्ड' ज्वाली स्थानशूल्य न रहेवा माझे कोई आचार्ये अवव्यूह घनावीने ते स्थगे दाखल करी हाधी छे अने तेवा प्रगट कवलेप खण्ड करेलो छे. 'पाताळु' नाम 'आप्यु' नथी. आ पांचे कर्मचांथनी वृत्ति कया कमे घनावी होते चाकस थर्ड शक्तु' नथी, कारणु के तेमां प्रथमना अथेवामां पाचणना अथेवानी टीकानी साक्षीच्या आपेली छे. आ पांचे कर्मचांथ उपर गे अवव्यूहिच्या अनेकी छे. एक श्री 'मुनिशेषस्त्रुतिनी' रचेकी छे ने बीचु श्री शुणरत्न सूरिनी रचेकी छे. भीन 'कर्मचांथ' उपरथी कर्मसत्त्व विवरण नामनुं नुहु अकरणु श्री कमणसंयम उपाध्याये रचेलु' छे. आ कर्मचांथनी प्रवृत्ति गाहु विशेषे प्रचलित छे. तेना कर्त्तांचे टीका गाहुज संख घनावी छे. तेच्या तेरमा अंकामां विघमान हता, कारणुके संखत १३२६ मां तेच्या स्वर्गवाची अथेवा छे.

५ सत्तरी अथवा समतिका नामे कर्मचांथ के ने लाल छांडा, कर्मचांथ तरिके प्रसिद्धिमां छे, परंतु ते पांच नव्य कर्मचांथ करतां धोणु ग्राचीन छे. तेना कर्त्ता श्री चांद्रिनि भाहारू छे के केच्यो 'पांच चांथहना' पाणु कर्त्ता छे. तेमधु आ कर्मचांथ उपर स्वेपन वृत्ति पाणु रची छे. चूर्णि स्थायेल छे पाणु तेना कर्त्तांनुं नाम उपलब्ध नथी. स्वेपन उपरांत बीचु ए वृत्ति श्री मत्यगिरिलु तथा मुनिशेषस्त्रुति कृत छे. तेमानी मत्यगिरिलुवाणी वृत्ति निशेष उपलब्ध हुवाथी प्रचलित छे. उपतक भरतर गच्छी रामहेवस्त्रुतिच्ये रच्यु' छे अने अवव्यूह श्री शुणरत्नस्त्रुतिच्ये रच्या छे के जेमधु नव्य पांच कर्मचांथ उपर पाणु अवव्यूह रचेली अ. आ अंथमां गांध उत्त्य ने सत्ता स्थानके घनावीने तेना संवेद दर्शायेला छे. कृति माहा चमत्कारी अने अद्भुत छे.

आ कर्मचांथ भीन अथायाली पूर्वनी पांचमी वस्तु माहेना वीश प्रालृतमां चायेता कर्मप्रकृति नामे ग्रालृत छे, जेना २४ अनुचेतन द्वार छे, तेमांची उद्धरेल छे. कर्मप्रकृति चांथ श्री शिवशर्मसूरि भाहाराके पाणु आ आलृतमांशीज उद्धरेल छे. कोई आठमा कर्मप्रवाह पूर्वमांशी ते उद्धरेल छे एम कहे छे गणु ते गान नामने चांगे करेकी इपना. छे. कर्मप्रवाह पूर्वमां तो आणा 'पूर्वमां कर्मनीज' द्योक्त छावानें संखत छे, परंतु अत्यारै ते 'पूर्व' के तेमांशी उद्धरेल चांथ कांचिपाण लक्ष्य न छावाथी ते विषे कांध लगी शकातुं नथी. आ समतिका कर्मचांथमां गांध उत्त्य सत्ता स्थानना संवेद अने तेना लग घनाव्या पाणी मांते उपशम श्रेष्ठी तथा क्षमेक श्रेष्ठीनुं स्वदृप घनावेलु छे.

पांच नव्य कर्मचार्य पेट्रो पहुँचानी गाथा ६१ से, तेमां कर्मप्रकृतिना नामे ने तेना स्वरूपनी व्याप्ता है। जीन कर्मचार्यनी गाथा ३५ है, तेमां चंद गुणुकाणे अध उक्त उद्दीरणा ने सत्तामां केटली केटली कर्मप्रकृतिन्या होय ते ज्ञानवेद छे। जीन कर्मचार्यनी गाथा २५ है, तेमां गत्याहि मूण मार्गणा १४ ने उत्तर गार्गणा १२ गां केटला केटला गुणुकाणे होय ते ते तें गुणुकाणे अधगां केटली केटली प्रकृतिन्या होय ते ज्ञानवेदुं है। चाथा कर्मचार्यनी गाथा नाम प्रभाणे ८६ ज्ञेष्ठिं परु नव गाथा ज्ञेष्ठक ज्ञानवाथी लाल ८८ गाथा है, तेमां छुवरथान, गुणुकथान, भार्गवाकथान, उपरेण, योग, देश्य, अध, आद्यगुहुल, बाल, राग्याता, ग्रामाता ने अनांतानुं स्वरूप-अम ४४२ द्वार है। पांचमा कर्मचार्यनी गाथा नाम प्रभाणे रो॒ ज्ञ ३६ है। तेनुं नाम लघु शतक रो॒ ज्ञ ३६ है। तेमां कर्मप्रकृतिना १५ प्रकार, चार प्रकारनी अध विधि, चार प्रकारे बधना स्वामी अने उपरम शंखी तथा क्षेत्रक शंखीनुं स्वरूप अम २६ द्वार है। आ लघुशतक ४८८पदी, पांचवांशक तथा वृक्षत् शतकाहि अंगेमांथी उद्धरीने ज्ञानवेदो हैं। छह कर्मचार्यनी नाम प्रभाणे गाथा ७० ज्ञेष्ठिं, तेमां ज्ञानवाथी ज्ञेणवी ८८ कठिनी लेण है। उपरांत ४ गाथाएं जीजु लग्नवाथी लाल ८८ गाथाएं ज्ञानवेदगमां हैं, तीकामां तो उप गाथाएं हैं। आ कर्मचार्यमां शुं शुं अधिकार है ते उपर ज्ञानवेद हैं।

६ संस्कृत चार कर्मचार्य आगमिक ज्यतिलक सूर्यिन्ये रथेला है। तेनी अंदर नव्य पांच कर्मचार्यनो समावेश करेलो है।

पहुँचा प्रकृतिनिष्ठ ह नामे अथ १३८ श्लोक प्रभाणे है, तेमां पहुँचा ने जीन कर्मचार्यनो समावेश है। जीन सूक्ष्मार्थ सांचड नामे अथ २०२ श्लोक प्रभाणे है, तेमां चाथा कर्मचार्यनो समावेश है। जीन प्रकृति स्वरूप निरुपणु नामे अथ १८१ श्लोक प्रभाणे है, तेमां पांचमा कर्मचार्यनो समावेश है अने चाथा अध स्वामित्व नामनो अथ ४७ श्लोक प्रभाणे है, तेमां जीन कर्मचार्यनो समावेश है। आ प्रभाणे कम इववानुं क्षारण् समजु शक्तुं नथी। कुल श्लोक अभ्या पहह नी है। ते मूण मात्र श्री ज्ञेनदर्श प्रभारक सला तरक्षी ४ कर्मचार्यनी टीकानी पछी छपावेदो हैं।

उपर प्रभाणे सुर्य ४ गां पेट्रा विबाग गायींते १८ अंथोनुं मूण, भास्य, नूर्मि, वृत्ति, अवच्चरि, दीपक, उद्दार, विवरणु विगेश्नुं प्रभाणे सवा लाल श्लोक लगलग थवा नव है। कर्मसंबंधी विवरणु ज्ञेनदर्शनमां एटलुं पहुँ सूक्ष्म प्रकारनु ज्ञानवेदुं है के केना अंश ज्ञेटलुं परु अन्य हर्शनमां ज्ञानवेदुं नथी। कर्म संबंधी विचार अंदें सूक्ष्म अने खण्डो तेगर गंवार हैं हे तेने माटे ज्ञेन शास्त्रो अप्रतिमपद्मु धरावे हैं, नवां सुधी ज्ञेनातुं तत्प

જેણ સાદિલમાં કર્મ સંગમી અથેનો વિસ્તાર.

૧૩૫

જ્ઞાન અને કર્મ જ્ઞાનધી દ્વારાસેડી અન્ય હર્ષનીઓનો વાંચેવામાં આવેલ નથી ત્યાં સુધી તેના મહત્વની તેને એમ અણર નથી તેમનું એ વિષયમાં ચંચુપાત નહીં કરવા જેણ ખાંધુણોને પણ તેના મહત્વની અણર પડતી નથી. આ વિષય એટલો બધો રક્ષાક છે કે તેના જેણ ર્સ લાગે તેને તે ર્સ અપૂર્વ જણાય છે; પરંતુ જ્યાં સુધી તેના ર્સ લાગતો નથી ત્યાં સુધી તે તથન શુષ્ઠ જણાય છે. આ વિષયમાં પ્રવેશ કર્યો પછી અને તેમાં ર્સ પડત્યા પછી સર્વંગ જ્યાં દાખિ નાંયે ત્યાં કર્મનું ચિનજ દાખિગોચર થાય છે, તે વિના ઘીણું ચિનજ હેખાતું નથી.

કર્મ જ્ઞાનધી વિષયમાં દર માર્ગણા વિગેરને અંગે અનેક પ્રકારના ભાગો થાય છે. તેના બંધો બુદ્ધ બુદ્ધ અનેક પ્રકારે લાંબા પુસ્તકોના. સંભાળમાં મોનુદ છે. તેના સંસાર પણ છાવાવોને પ્રસિદ્ધ કરવા લાયક છે. હુકમાં એ સંસારમાં કાંઈક પ્રયત્ન ચાલે છે, તેનું કણ થોડા વખતમાં આદ્ધાર આવવા સંભવ છે.

આપણી જેણ કેન્દ્રકરન્સ ગત વર્ષમાં સુલતાન ખાતે મળી હતી. તેની આદર તે પ્રેરણ હર હોલાને કારણું તેમજ શીત કાર્તુ હોલાને કારણું આ તરફથી કાઈ પણ ગુદદ્યે ભાગ દીધો નહોંતો. ચાલુ વર્ષમાં હન્નું તેને માટે કાઈ હીલચાલ જણીતી નથી. ઘણ્ણા સુગ લાઈએનો વિચાર માત્ર કેળવણી કેન્દ્રકરન્સ મેળવવનો ખાંડ વખતથી જણાય છે, તો આ સાદિત્ય સંમેલન તે કેળવણીનું એક અંગ છે અને કેળવણી કેન્દ્રકરન્સ મળે તો સાદિત્ય સંમેલનનો પણ તેમાં સમાવેશ થઈ શકે તેમ છે. સણણ આ સંમેલનમાં કેળવણીના ડિમાયતી સુધીએ અવશ્ય આવવાની આવશ્યકતા છે. જે આપણું સાદિત્ય સારી સ્થિતિમાં હશે, વૃદ્ધિ પામતું હશે અને ઘરતું નહીં હોય તો આપણી ઉત્તુલ અવશ્ય થશે એમ માનવું. કેમતું હિત ઇચ્છનારા બાંધુએં આવા સંમેલનમાં આવીને તેનો પ્રવાહ અરે સ્તો વહેવરાવવાની જરૂર છે. આ સંસારમાં વિશેષ ન લખતો જેણસાદિત્ય સંમેલનની ઇસેદ ઈચ્છાને આ દુંડો લેણ સમાસ કરવામાં આવે છે.

તા. ૭-૨-૧૪

માદ શક્તિ ૧૨.

કુંવરાજ આણંદળ.

સાવનગર.

તા. ૫.—આ સાથે અત્યારે જમાનાને ખાસ દૃષ્ટોણી થઈ પડે, એવા બધો ‘ચરિત્ર માળા’ હિત જમાનાને ગાંધેસતી શેલીમાં ચોનવા સૂચના કરવા ચોઝ્ય છે, તે ચરિત્રો દ્વારા ધર્મ, નીતિ રીતિનું પોથે થઈ શકે અને આપણામાં હજુ મંહ સ્થિતિમાં જણાતો વાંચનગોણ કાઈક સારી સ્થિતિ લોગવે.

શ્રી જૈન સાહિત્ય સંમેલન:

જોધપુર તા. ૩-૪-૫ માર્ચ:

સંવત ૧૯૭૦ ના ફેબ્રુઆરી શુક્ર ૬-૭-૮. માર્ગશિર, યુધ, ગુરુ.

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમાં કાઠીઆવાડ શુદ્ધારાતમાંથી બાટું અડાય માણસોની ગયા હતી. મારવાડમાંથી સોંનત, પાલી, આદર્શી, વિનાયકર વિંગેરે શેષુદ્ધમાંથી સુભારે ૫૦૦ માણસોની આંદ્રું હતું. માંદું તરીકે એક મહાન તાલુકાના દરખાતોની કરવામાં આવ્યો હતો. તેની નીચે પાંચ દનના માણસોની સુણેશી ગેઝીને સાંબળી શકે તેમ હતું. તાલુકાની એક દિશા તરફ પ્રમુખ માટે રટેજ મૂક્યું હતું. તેની ઉપર ભાન એ ખુરશીઓના મૂક્યું આવી હતી. તેની જમણી પાંચનુંએ મુનિમાલારાજની માટે છંચી ઘેડક ગોટવામાં આવી હતી. હંસી પાંચનુંએ યતિબ્રા માટે ઘેડક રણી હતી. પાછળના ભાગમાં સાધીલુને બેસવા માટે બુદ્ધ તાલુકાના ગોટવણી રાણી હતી. પ્રમુખની ઘેડકની આસપાસ સુભારે ૫૦૦ ખુરશીઓ ગોઠવી હતી. બાકીની ઘેડક રેતીનો રામૂહ એકત્ર કરીને દાળ પહતી બનાવવામાં આવી હતી. વોલાંટીયરો પણ આંદ્રે કામ બનાવતા હતા.

પહેલે દિવસે કલકત્તાની સંસ્કૃત કોલેજના પ્રીન્ચીગાલ મહામહોપાદ્યાય સતીશચંદ્ર નિધાભૂપણું એમ. એ. ડી. એચ. ડી. એ પ્રમુખસ્થાન દીધા બાદ રિસેપ્શન કરીયીના પ્રમુખ સુતા અભિવારમલલનું ભાવણ હિંદીમાં વાંચવામાં આંદ્રું હતું. ત્યારણાદ પ્રમુખ સાહેણે પોતાનું ભાવણ હિંદીલુંમાં કર્યું હતું. તેનો સાર એક વિદ્ધાને હિંદીમાં કાઢી સંબળાયો હતો. ત્યારણાદ સાંક્રેક્ટ કરીયીની નીમનોક થઈ હતી. તે કરીયીએ રાને તેજ માર્ગમાં ચાર કલાક ઘેરીને પસાર કરવાના હરાંચો ઈંગ્રેજ ને હિંદી ભાવામાં તૈયાર કર્યો હતા. તેમજ તેના વક્તા પણ સુકરર કર્યો હતા.

બંશે દિવસની ઘેડકમાં શ્રી વિજયર્મસૂર્દ્ધિયે વ્યાપ્યાન કર્યું હતું, અને તે ઓનાયાંએ ધણા આનંદથી શાંત ચિંતા સાંભળ્યું હતું. તેની અનુર પણ ઓનાંએ સારી ચેદ્વી જલ્દીતી હતી.

ઘેડકના પ્રારંભમાં ને આંતમાં શ્રી પાલીતાણું ચશોવિજયલું પાઠશાળામાંથી આવેલા લધુ વિદ્યાર્થીઓએ ગાયન કરીને કોકેના મનનું રંજન કર્યું હતું. તેમાંના એક વિદ્યાર્થીએ તો ભાવણ પણ એવું ચાંસરકારક કર્યું હતું કે તે વાણતેજ તે વિદ્યાર્થીને પારિસોધિક તરીકે બુદ્ધ બુદ્ધ ગુરુદ્ધર્મ તરફથી (૩૨૫) માટ્યા હતા.

થીન દિવસની ઘેડકના પ્રારંભમાં જર્મનથી આવેલા પ્રોફેસર ડૉ. હર્મન એકોણીએ ઈંગ્રેજમાં ભાવણ આપ્યું હતું. તેનો સાર પણ હિંદીમાં સમજવવામાં આવ્યો હતો. સંસ્કૃતમાં પણ તેઓ શેડુંક જોલ્યા હતા, સુનિરાજથી કરવામાં

જૈન જ્ઞાનિક સમેલન.

૧૫

આવતીઓઃ રશ્યક (પ્રતિક્રિયા) ની કિયા જોવાસાટે કોણભર્તા જેણે હોળી તથા સુતીશચંદ્ર વિદ્યાભૂતથું તે હિવસે સાંકે અધ્યાત્મી હતા. તેમણે, તેમામું હિયા દ્રષ્ટિએ નેદ્ધ હતી, અને તેનો તાત્પર્ય તેમને ઈશ્વરજીમાં તેમજ હિદીમાં સમેલવવામાં આવ્યો હતો.

થીને ને થીને હિવસે પસાર થયેલા ઠરાવો આ નીચે આપેલા છે. તે હરેક કરત મૂકૃતાં કરત મૂકુનાર અને નેને અનુભૂતિના આપનાર પોતપોતાની શક્તિના પ્રમાણથી બોલ્યા હતા. તેની દુંડી નોટ ક્ષાગથું શુદ્ધ ૧૪ ના જેન શાસનમાં પ્રગટ થયેલ છે રીસેપ્શન હિનીટીના પ્રમુખનું ભાષથું ત્યારે 'અગાઉના' અંગમાં પ્રગટ થયેલ છે, અને પ્રમુખનું તથા એ હર્ભન જેકોળીનું ઈશ્વેલ ભાષથું સમેલના રીપોર્ટની આંહર પ્રગટ થનાર છે.

આ પ્રસંગ ઉપર ણાલોર ગામથી માગવામાં આવતાં રૂપ લેણો (૪ ઈશ્વેલ, ૧૦ ડિની તેમજ ૧૧ શુગરાતી ભાષામાં) લખાઈને આવ્યા હતા. વખતના સ કોચને લીધે સ મેલનમાં તે વાચવાનું બની શક્યું નહોતું. લેણોનો મોટો ભાગ ઉપયોગી છે તેથી તે તમામ લેણો રીપોર્ટની આંહર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવનાર છે. રીપોર્ટ છ્યાવવામાં થનારો અર્થ આપવાનું એક ગૃહસ્થે રેવીકાર્યું છે.

આ પ્રસંગની આંહર પોતાની સહાતુલ્લૂતિ હશ્યોવા. માટે ણાલોર ગામથી પુષ્કળ તાર ને કાગળો આવ્યા હતો. તેનો નામોનું લીટ જૈન શાસનની આંહર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે.

ત્રૈણ હિવસની જોહડમાં જેધુપુર રાજ્યના મુખ્ય મુખ્ય અંધિંકારીઓએ, ત્યાંના અને ણાલોર ગામના વિદ્રોહોએ, તેમને જેની શિવાયના અન્ય દર્શની સંઘાણંધ ગૃહસ્થોએ ભાગ લીધો હતો. તેઓ બધા મુફત કુંઈ કૈનધર્મની પ્રશ્ના કરતા હતો. કારણું કે આવો મેળાવડો જેધુપુર શહેરમાં સો પચાસ વર્ષમાં કોઈ પણ વખતે થયેલો નહોતો.

ચોંગે હિવસે તેજ મંડપમાં મુનિમહારાજાઓનાં ભાષણો થયાં હતાં, તે સાંભળવાને માટે પણ સંઘાણંધ માણુસો એકત્ર થયાં હતાં. પણ એમે હિવસે શુરૂના તળાવ પરના જેનમાંહિરમાં મેળો હોવાથી શરૂ કરેનો. મોટો ભાગ ત્યાં ગંગો હતો. ત્યાં સાત્ર પૂલ, સ્વામીનરત્સલાહિ થયાં હતાં. છુટે હિવસે એસ્ત્રીયાનગરીની જનાઓ જ્વા માટે સ્પેશ્યલ ટ્રેન મૃક્ષવામાં આવી હતી. તેથી લાં પણ પુષ્કળ જૈન બાધુઓએ ગયાં હતાં. આ નગરી સંબંધી વર્ષનું ખાસ જાણવા ચોંગે હોવાથી તે આગળ ઉપર આપવામાં આવનાર છે, તેથી આહી નિશેષ લખવામાં આવ્યું નથી.

આ સ મેલનમાં ભાગ લેવા માટે અમારી સભાના પ્રમુખ કુંવરણું આણ્યું હતું અને સભાના શાસ્ત્રી જોહાલાલ હસ્તિકિંદ્ર ગયા હતા. તેઓએ ત્યાંથી નીકળ્યા પાછ ઝોંગાધી, મેડના, પાદી વિગેરની યાત્રાનો લાભ લીધો હતો. સ મેલન સંબંધી દુઃક્રિયા આપીને હુદે તેમાં પસાર થયેલા ઠાંચો શુગરાતી ભ.૪.માં આ નથી આપવામાં આવે છે.

३८

ज्ञेनप्रभुं प्रधाशः।

ज्ञेनप्रभुर मुकामे भगोत्त प्रथम जैन साहित्य संभेलनमां प्रसार थयेला अगत्यना उरावो.

ठराव १ लो।

नामदार श्रीटिश सद्गुरुनो आवार.

ठराव २ लो.

ज्ञेनप्रभुरना नामदार भग्नाराजनो तथा दिव्यांट साहुगनो आभार.

ठराव ३ लो.

रजपूतानाना एजांट कु धी गवर्नर जनरल सर ई. इ. डैलीन झाडे-
नो उपकार.

ठराव ४ लो।¹

जैन साहित्य संबंधी तमाम लिखित पुस्तको, हस्तखेचो, पट्टावलीचो
विगेरे प्रभाषिक सालित्येनी एंठ सर्वत्र मंगुर थयेली दीति अभागु सांगेपांग
नोए अथोत् लीस्ट थवानी अत्यंत आवश्यकता छे एम आ संभेलन मानेछे,
अने तेथी बिजलिस रजवाळाचो, पुस्तक भांडारा, संस्थाचो अने मुनिशङ²
विगेरे व्यक्तिचो। ते केमनी पासे अथवा केमना स्वाभित्वमां एवी सामग्री
उपस्थित होय तेमने सन्मानपूर्वक अरज ४८वामां आवे छे कु गेतपेताना
संग्रहनी एवी यथार्थ नोंध (लीस्ट) बानावाने भाडववानी दृपा ठरे.

ठराव ५ लो.

गवर्नर युनिवर्सिटीमां ठी. ए. ना तेमज ठीक परीक्षाना डॉर्समां
सुंधार, भद्रास अने क्लक्टा आते केट्लान लैनथंयो दाखल थयेला छे ते आते
तेते युनिवर्सिटीमानो आभार भानवामां आवे छे। तहपरांत विनिति ४८वामां
आवे छे कु प्रीवियस विगेरे युनिवर्सिटीनी के के परीक्षाना डॉर्समां लैनथंयो
दाखल ४८वामां आव्या न होय तेते केर्समां तेना भाडेना योग्य बाबा दाखल ४८वा
दृपा ठरे। आ संबंधमां यो ग्य अधिकारी पासे आ संभेलनतरक्षी अरज ४८वा ठरवी.

ठराव ६ हो।

जेसलमेर, गेडा, पाटव विगेरे रथणेमां ऐ जे लोभी पुस्तकोना अभूत्य
लांडारा हनु पथु गोडरमां भूत्वामां आवता नथी, अने केनी चाहर अभूत्य
पुस्तको हनु पथु विनाश पामे छे, तेनो जैन बन्धुओमे सत्तर प्रयत्न पूर्वक
अटकाव ४८वो लोधमे। आपल्या अभूत्य वारसो डैध पथु दीते विनाश न पामे
तेम ४८वानी हरैठ जैन बन्धुओनी आस ४८वा छे।

१. आ हराव अभारी सज्जाना प्रमुख हुवरण्य आयंहाल्ये रजु कोर्स दतो तेनी फु
टिगां तेमचे आपेक्षु लाग्यु दुपे पक्षी प्रसिद्ध कलागां आवाणे।

जैन साहित्य संभेलन.

२६

ठराव ७ मी।

भारत वर्षनी के के सभाएं, संस्थाएं, अने गृहस्थों तेमज व्यक्तियों ये जैन साहित्यनों संबंध, संस्करण, प्रकाशन तेमज व्याख्यान करवानु छार तेमज नक्षसाध्य कार्य शुद्ध वृत्तिशी, शुद्ध दीते छंगु छे ते सर्वने आ संभेलन हाइक्ट धन्यवाह आये छे, अने तेवो यु अवसर योताने भ्रास थवाथी योताने पथु धन्य माने छे, अने आशा राये छे के ते सभाएं, संस्थाएं, विगेह तेमज अन्य सभाएं, संस्थाएं, अने व्यक्तियों विगेह पथु तेवो प्रकारनों विशुद्ध प्रयास शङ् रायी आ संभेलनने अनुगृहित करो.

ठराव ८ मी।

जैनतीर्थीमां तेमज अन्य अनेक स्थलोंवे जैनधर्मनी प्राचीनता सिद्ध करनारा अनेक शीला देखो छे तेनो तेमज यील ताप्रपटाहि के छाय तेनो तेमज मूर्तीनी नीचेना भागमां करवामां आयेला देखोनो अंकन संशुद्ध करवानी अल्पतं आवश्यकता छे; कारखुके ये पथु आपेक्षा साहित्यनु ऐस अंग छे, आ कार्य माटे भास एक कमीटी नीरीने ते द्वारा तेमज कोई आवश्यवान आत्म लोग आपीने ते संणांधी प्रयास करवा धारे तो ते द्वारा प्रयत्न शङ् करवानी भास आवश्यकता छे.

ठराव ९ मी।

युवान पुरुषोंना इहयमां जैन साहित्य प्रति अनुसार उत्पन्न करवा माटे तेमज अन्य साहित्योंनी तुलनामां येना भष्टवत्तु साच्यु ज्ञान उत्पन्न करवाने माटे अल्पवश्यक जैन पाठ्य पुस्तकोंनो जिलडुल असाव हेडीने आ संभेलन येवां पुस्तकोंनी ऐस माणा के के स्कूल तथा कालेजेमां उपयोगी यह शाके तेवी गनाववानी आवश्यकताने आवश्यक पूर्वक स्वीकारे छे.

ठराव १० मी।

हिन्दुस्तान अने बाह्यराना देशोंमां जैन साहित्यना प्रयासनी उचिततानेजाणीने, आ संभेलन परामर्श हें छे के-जैन दर्शनिना धतिहास, अध्यात्म, अलंकार, विज्ञान गाहिना उपयुक्त अथेनो भिज भिज हिन्दी अने विदेशी भाषाओंमां अनुवाद करवामां आये अने आज उद्देश्य ये पथु परामर्श आये छे के, आ कार्यमां भाग लेवालागाएने उत्साहित करवाने माटे पानितोषिक या पुस्तकार नियत करवामां आये.

ठराव ११ मी।

प्राचीन देशोंनी रक्षानी आवश्यकताने जाखुतां आ संभेलन परामर्श आये छे के-देशना भिज भिज भिज लागोमां विडीर्घ अने अरक्षित देखो तेमज संशुद्धयोग्य वस्तुओंनी रक्षाने माटे नियत करेक केन्द्रोमां भयुक्तियम (अद्वलुत संशुद्धस्थान) स्थापित करवामां आये.

ठोराव १२ मे.

आ संभेलन प्रत्येक प्रसिद्ध पवधारेने अने तेमां पथु केन पवधारेने केन साहित्यनी उभति-प्रचार डेवी रीते थाय? ते संगोष्ठी वारंवार आर्ट-होटो लाग्यानी भलाग्यु नरे छ.

ठोराव १३ मे.

आ संभेलन सारी रीने जाणु छे के-आना उंदर्शये अने लक्ष्यो अनुसार आनुँ कार्य डेट्लुँ ठीक्न छे? अने आ संभेलन एम पथु जाणु छे के तं कार्य केनेतर जातियो-संस्थान्यो. अने व्यक्तियोनी सहजेगिता अने सहजावना विना गूर्ख थबुँ असंभवित छे के के अमारा सदृश उद्देश्ये अने लक्ष्योथी फाम ठीरी रहेक छे. ऐटला भाटे आ संभेलन आहर पूर्वक तेब्याने प्रार्थना हरे छे के-आ संभेलन तरह तेब्या पोतानी सहायतानो द्वाय लाग्यावे.

ठोराव १४ मे.

आ संभेलननी एक स्थारी ठीकी नीमनानी आवश्यकता एम आ संभेलन स्वीकारे छे, के के ठीकी ठीक्नुँ संभेलन मणातां सुधी आ संभेलनमां परेका हारेवानो यनी शके तेटक्सी अमल कर्वानो प्रयास थड्डरागो, अने ठीक्नुँ संभेलन थाय त्यारे त्यां सुधीमां परेक ठारेवानो संभेलन समक्ष दीपोर्ट रखु हरे.

ठोराव १५ मे.

ठीक्नुँ अधिवेशन ठ्यां अने ठ्यारे कर्वुँ? अनो निर्बुध्यकर्वानी आवश्यकता छे. (आ हरावने अगे केन शासन अंड ३७ मे. वांचवाथी नाथुवामां आवशो के साहीना गृहस्थान्ये ठीक्ल संभेलन भाटे आमंत्रण ठर्युँ छे अने ते स्पीकार्वामां आवृत्युँ छे.)

ठोराव १६ मे.

संभेलन एप्पीसन्तुँ कार्य चलावना भाटे खास एक सारा हुँडनी आवश्यकता छे. (आ हरावने अगे सुमारे ढागीआ गे हजार्नुँ हुँड थयुँ छे. ते संगोष्ठी लक्षीकृत पथु केनशासन अंड ३७ मे. वांचवाथी नाथुवामां आवशो.)

ठोराव १७ मे.

आ संभेलन पोताना तरही तथा समस्त केनसंघ तरही श्रीमान डो. दर्मन केकोणी साहेब प्रति, तेब्याना अविश्वान्त पाइडियपूर्ख परिश्रमने भाटे के केची केनशासन गुनरुद्धार अने उभतिमां विश्वापक अनुराग उत्पन्न थगानुँ थुग परिश्रम थयुँ छे, तथा आ संभेलनना कार्यमां प्राचीन केन माहूर साहित्यपर गवेषणा पूर्ख निणांध वांचीने सहायता हेवाने भाटे, तथा संग्रहि भादायत्यनी अपरिहार्य अनुपस्थितिमां प्रभुगनुँ आसन देवा भाटे पोतानी इतनाता प्रकाशित करे छे.

१ नारं हिसें प्रमुख साहेब कलकत्ता तरह विद्याय श्रेका हेवाथी तेमने प्रमुख भान आपनामां आव्युँ द्वय.

દિગંબરોનો અસત્ય પાદપ્રવેશ.

૩૧

કઠરાવ ૧૮ મો.

આ સમેતન આપણા સભાપતિ મહામહેષાધ્યાય ડૉ. સતીશચંદ્ર વિદ્ધા-
ભૂપથુ એમ, એ, પી, એચ, ડી, ને પોતાનો સમય અને સગવડાનો ઘણ્ણો વય
કરીને આ સમેતનની કાર્યવાહીના પ્રમુખ ઘણ્ણાને માટે હાર્દિક ઘણ્ણવાહ આપે
છે. અને તેઓની યોગ્યતા, ચતુરાધ તથા પાદિદિન્ય પ્રતિ પોતાનું ખાલુમાન પ્રકાશિત
કરે છે કે જેઓએ આ સમેતનના પ્રથમ અધિવેશનની સંક્ષિપ્તતાને જિદ્ધ કરી છે.

કઠરાવ ૧૯ મો.

આ સમેતન, પ્રે. શ્યામનનદારીલાલજી મિશ્ર એમ, એ, જેધપુર રિજન્સી
ફેસિલના મેળનરે કે પરિષ્ટમ આ સમેતનના પ્રથમ અધિવેશન સંબંધી વીધી
છે, તથા આ અધિવેશનના કાર્યમાં હું સમયે કે સલાહા આપી છે, તેના માટે
ખૃતજ્ઞતા જાહેર કરે છે.

કઠરાવ ૨૦ મો.

આ સમેતન શાસ્ત્રવિશારદ કેનાચાર્ય મુનિરાજ શ્રી વિજયર્ધમસૂરિ, જેઓ
આ સમેતનના જનમન્ત્રતા છે, તેઓને વિનયપૂર્વક વંહન, કરે છે. અને તેઓશ્રી
જેવા વિદ્ધાન અને સ્વાર્થત્યારી કૃપાળું મહાત્માની સરક્ષતા, તથા સંચાલકતા
પ્રાપ્ત કરવાથી આ સમેતન પોતાનું જાર્ખ સમજે છે.

દિગંબરોનો અસત્ય પાદપ્રવેશ.

કેન ધર્મના વાય પ્રીરંધા પૈઢી એક દિગંબરી પથ ગણ્ણવામાં આવે છે,
શ્વેતાભર આમનાયના શાસ્ત્રોમાં કહેવી હકીકત અનુસાર તે મત સુમારે ૧૭૦૦
વર્ષ પહેલાં નીકળેલો છે. આહી તેમના મંત્રથને અંગે વાદવિવાહ રૂપ લેણ લ-
ખના છંકા ધરવી નથી, પરંતુ તેમના તરફથી હાલમાં થોડાક વર્ણથી શ્વેતા-
ભર આમનાયના હરેક તીર્થીમાં કે કાંઈ પગપેસારો ઉર્દે પાદપ્રવેશ કરવામાં
આવે છે તેને આગે આ લેણ લખવામાં આવ્યો છે. તેમાં પ્રથમ કારણ ગયા
માઝ માસમાં પાલીતાણું ખોતે તેમની પ્રાંતિક ડોન્કરન્સ મળેલી તેમાં તેમની
રીસેશન કરીયીના પ્રમુખે કરેલું ભાયથુ છે, કે જેની અંદર ' જિદ્ધાચણ ઉપર
શ્વેતાભર ભાઈઓ તેમનું એક નાનું હેરાસર અને અગાશી (હાલમાં કે ધાખાના
નામથી એણાખાય છે) દળાવી પેઢા છે' એચો તદ્દન અસત્ય ઉલ્લેખ કરવામાં
આવ્યો છે. એક હેરાસરની અંદર કે એમાં પ્રતીક્ષિત મૂળાનાયકલું શ્વેતાભર
આમનાયના ણિરાજમાન હોય તેમાં કાંઈ ભાષ્યક જામે તેવી છૂટી મૂર્જા
ધાતુની યા આરસ વિગેરની ભૂકી હેય અને પછી તે મહિરનાજ માલેક હોવાનો
દાવો ધરાવે તે પાણોશી થઈ ને ધરધણી થઈ પહેલાની હકીકત કરતાં પથ વધારે
સનીછ પ્રકાર છે, વળી એક અગાશી કે જેને માટે પ્રથમ અનેક મહારના મિશ્યા

प्रयत्नो करी यद्युपां उत्तां परिणामं पोतानीं तरक्षमां नहीं परं सामानीं तरक्षमां ग्राव्या परी इतुं परं तेवो भित्या हावो धराव्या कर्वो एवं केटलुं गावुं ग्रसत्य मार्गमां सतत् प्रयाप्य सूचवनार छे ते सुशोभे विचारवा योग्य छे.

अहरहु केन्द्रनसनी गेठकमां भावुं अवुं थयुं लहुं अने तेना प्रमुणना भव्यस्थतानामा भाषण्यने अगे केटलुं क ओलवुं परं थयुं लहुं अने प्रसंगे री-सेशन कमीरीना प्रमुणना भाषण्यमां रहेला असत्य अशोष्यहेतमां भूक्तवा धन्धा द्वुरायमान थर्ह हती, परंतु परसंस्थानी गीर्तिगमां जधने परी विकृद्धमां लां गोलवुं ते अघटित जणावाथी मैन धारण्यु धयुं लहुं.

आज सुधीमां हिंगंवरी गृहस्थाने श्रेतारामर आमनायना हरेक नीतीगमां प्रथम भिन्न तरीके प्रवेश करीने गरी तरकारी उडानेली छे. सिद्धाचारा, गीरनार अने तारंगालु विगेरभां प्रथम भिन्न धधने पोताना हेतासरो लांधा अने परी तरकारी उडावा छे. हरेक भाईजो जाहुँ शके तेम छे के अंतीमी उपर धधा वषो थया श्रेतारामर आमनायना संज्ञानांध हेवालेहा जांधायेकां विद्यमान छे. तेमां पोतानुं एक देवालय के अंते तारपाठी सेठोडा वर्ने अंतरे जांधावतामां आवेल छे ते कार्यकर्तार्याना जोगापञ्चतुंज धरिणाम छे. हवे तेनी अंहर राज सत्ताने गरी जधने अथवा खीकु रीते तरकारी उडाववा, लहु रथापित करवा अथवा श्रेतारामर आमनायनामा चाहुं लहो केम नाश आमे तेवा प्रथन्ते करवा ते कोइ परं रीने सुशोने भाटे धटित नथी.

उपर जणावेला नथु तीर्थी उपरांत भक्तीलुमां अने अंतरीक्षलुमां परं पादप्रेश करी भालेक अथवा भजीहार थवा प्रथत ठेही छे. संगेतशिखरलुमां परं मैठो धमधमाट करी भूख्यो छे. केशरीआलु तीर्थनी अंहर वलीवट रन्नार कमीरीमां बुसनानो प्रयत्न चावो छे. आ गावुं शुं सूचये छे ?पोतानो भन आग्नाना वर्णनो ढोगावाथी पेनांग तीर्थ प्राचीन स्थगो न छेवाने लीर्थ पोतानुं भद्रत्व छमी जणावां तेमां वधारो करवानो आ अप्यो प्रयास छे, परंतु परिणामे अप तो सत्यनोर थाय छे. तेम छतां काहापि कोई परं तारण्याथी कोई अग्यामे ओआँ वरुं झानी ज्वाय तो तेथी परं राजु थध जावानुं नथी. तारणु के तेनुं परिणाम परं दीर्घ छापे सत्यनी तरक्षमांज आवशे एम चोक्स समजवानुं छे.

हिंगंवरी किनप्रतिमाना भुम्य लक्षणु कन्छोटना आकार रद्दित तहन नम स्थिति अने चक्कुनो अलाव एगे छे. तेपैदी प्रत्यक्ष रीते ज्यां कन्छोटनो सदभाव छोय त्यां गजु प्रवेश कर्वो अथवा अंतरीक्षलुमां छता कन्छोटने केटलेक धर्मी नाखनानो के अत्याचार मध्यो छे तेम कन्वुं तो कोई परं रीते किनाजगां वर्तवा धन्धता आवक भाईजोने योग्य नथी. आमां किनाज्ञा तो हूर रहे छे, गाव हुराथरु के जेनुं उत्प-रिं... . किनाज्ञा रोने गागाना गाने रो आने गरी ते तथावे तेम नाचकु पडे छे.

सातमा व्रत उपर धर्मराजनी कथा.

४३

आ हुक्को लेख प्रथमज लभवामां आव्यो। छे अनेते पशु आस हिंग-
ण व बाहुब्लीला हितार्थं लभवामां आव्यो। छे अटला उपरथी ने तेव्या चोताना
हुराशङ्कने तलु हृषि त्वां त्वां असत्य पाहप्रवेश। करवानी इच्छाने दोडी। सत्त्व
मार्ग अद्भुत कर्षो तो लेखाङ्को प्रयास सद्गुरु थरो। अनेतेभन्तु पशु हिंत
थरो। अन्यथा अने वर्गने अंदर अंदर क्लेश। कोर्टनाः धर्य, वर्णतो। लोग
अने अन्य जनोने जेवा माटे माटु डेतुक कायम। रहेशो। कारखु के परस्पर
संपर्थी वर्तवाना करावो। करवानी संप थृष्ण जतो नथी पशु सत्य भार्गी प्रयोग्यु
करी असत्य मार्ग तलु देवामां आवे त्वारें संप थाय छे। हठी कोई हुक्को के
'ऐ लाय निना ताणी पड्यी नथी' तो जेम हिंगांगी बाहुब्लीयं श्रवेतांगां
आमनायना तीर्थीमां प्रवेश करवाना पगलां लर्यां छे। तेम हिंगांगना एक पशु
तीर्थमां श्रवेतांगर बाहुब्लीयं पाहप्रवेश हर्यो छे? हर्यो द्वाय तो णातवो। पशु
णतावे ठ्यांथी? भूग तो तेगनो भत ज अर्वाचीन हेवाथी तेमना ग्राचीन तीर्थ
छेज नहीं अने हक्कीजु हेशगां के के तीर्थी तेमबु चोताना आन्या छे तेमां
श्रवेतांगर बाहुब्ली दृष्टिपात पशु करता नथी। माटे एक बालुनोजु हुराशङ्क छे
एम सिद्ध थाय छे। हाल आटखुंज लाणी आ लेख समास करवागां आवे छे।
प्रसंग पड्यो तो आगणा उपर वधारे विस्तारथी लणवा प्रयत्न करी तेमना
असत्यता वधारे सिद्ध हरी आपवामां आवशो। कुंवरलु आणुहु-

सातमा व्रत उपर धर्मराजानी कथा.

जे लोग तथा उपलोगने लायक। वस्तुने परिभितपशु अद्भुत करवामां
आवे ते लोगोपलोग नाभनुं गीच्यु शुच्यन्त क्लेशाय छे। आ लोगोपलोग ना-
भनुं सातमुं आणुसत पुण्य लक्ष्मीने निवास करवानां अद्वितीय हमण्डप छे।
आश्वर्य ए छे जे चा कुमाण सत्युड्योने आ लोकमां तथा परलोकमां पशु सु-
गंधयुक्त हर्ये छे। लोगोपलोगनुं प्रभालु करनार कुशण माल्युस आ सातमा आणुमतनी
दीवायं दरीने धर्मनी जेम पूर्वे उपार्जन करेला कर्मकुपी दोगथी पशु मुक्ता पाय छे।

आ वतना आराधन उपर धर्मराजानी ठथा छे ते आ प्रभालु—

धर्मराजनी कुथा.

सर्व विद्यायमां हेहीयमान साहित्यनी जेम सर्व नगरीयमां धर्णी शोभा
उप लक्ष्मीवाणुं श्रीकुमाण नामे प्रसिद्ध नगर छे। तेमां राज्यायोना सुगटा उप
सत्य नामे राज राज्य करतो हतो। ते राजना खड्यने शत्रुयो। काणराजिना
आदिसानी जेम जेवा हतो। ते एक राज काणायोना स्थानउप संभव क्षत्रियना
गणेशी जेवे आश्रय करायी द्वाय तेम डेना। डेना नमस्कारने न पायेती? अर्थात,

सर्वने ते नमङ्कार करना लायक थयो छरो। अष्ट हिंसे ते सत्य राजनी पासे आवीने क्षेत्रीय शासना पटितो आद्या के—“हे राजन्! पृथ्वीपर आजशी बार वरसे सुभी दुकाण पडेगे。” ते वर्चन चांबणीने “आ पटितोनी वाणी सर्वथा अन्यथा थती न थी।” अम धारीने राजा वासुन्देह तुम्हानी क्रेम कंपवा लायो। त्यार याँडी ते राजमे रुपुं, सुवर्खं अने रेतन विगेरे सर्व धननो व्यय छरीने धान्यने तथा धासनो धबो संचढ़ छर्यो। पछी सर्वत्र सर्वे लोडो अननो संचढ़ हरवामां व्यय थवाथी ते देशमां डेह भुजाइ प्रहारनो दुकाण पडो। ते ये के आजनो संचढ़ हरवा माटे सर्व आलंगारोनो व्यय व्यय हरवाथी भाष्यसो झागलु भासमां ज्ञेना घांडों जारी पड्यां छे अवा शालवृक्षना सभूलनी केवा हेणावा लाया। पछी प्रवन्धेना रवाचीभूखांगे छरीने लक्ष्म पारेलो। राजा शोठशी विचार हरवा लायो। के “मारी केटलीयेक प्रवन्धो धान्य अने धनथी रहित छे, ते फ्यां ज्ञेहे?” आ प्रभाणे निरंतर उथ चिंताथी तपेला राजना रूपने माटे अपाठ मासना पहेलेझ हिंसे पूर्व हिंशाने वायु वावा लायो। पछी रुपे पारेला राजने खूपे हिंशामां ज्ञेहे सुठाण्ड्रप इक्षवायक वृक्षना अंकुरो होय तेवो। वाहानों लेश ज्ञेयो। आज्यवंत मनुष्यनी लक्ष्मीनी ज्ञेम ते वाहानो लेश राजना रूपनी आथे अत्यत वृद्धि पासवा लायो। पछी अनुष्टुप्ति अहोने ज्ञेहे वीरणी उपी अंगुदी वडे तर्फना करतो होय, बगलीआ इपी हातो वडे ज्ञेहे ज्ञेपीआनी वाणीने लसतो होय, योताना हेणाव मानवीज हुनिक्ष इपी शानुनु भाष्य छरीने ज्ञेहे गर्जना करतो होय तथा भुशांधारा उपिञ्चे फ्रीने ज्ञेहे पृथ्वीना हुणना छुडा करतो होय अम १५० अमुदना ज्ञानुं आउर्ध्वं हरवा माटे नाण चंचना ज्ञेहुं ज्ञेहुं धनुप छे अमो भेष प्रवन्धेना अत्यंत इर्षाक्षुथी धोटो यहने वरसवा लायो। पछी “आ वृष्टिए करीनेझ आपाले चुकाण थयो” अम जो लता लोडो। परस्पर लाच ताणी हहने ज्ञेपीआनी वाणीने उपलास हरवा लाया। त्यारपछी पृथ्वीने कुतार्थ छरीने ज्ञेहे लोडोनी सुनिथी लय पारेयो होय अम ते भेष झ्यांझ पथु ज्ञेहे रह्यो। “मलान मुरुपेनी आज रीति होय छे。”

त्यार पछी जीजे हिंसे चिंताना संतापथी निवृति पामेला राज असे आवीने उद्यानपाले भरतक पर अ लाय ज्ञेही विनति छरी के—“हे हेत! आपन उद्यानगां यातुमीस वक्षवाना निश्चयथी रहेका युग्धर मुनिने आजे उत्तरा उवणज्ञान उत्पत्त थयुं छे.” ते सांबणीने हत्तम प्रीतिदानवटे ते उद्यानपाले संपूर्ण छरीने (संतोप यमाईने) भाया रहित संक्षय करनार अंकुशप राज उपवनमां गयो। त्यां ज्ञेहे ने मुनिने वर्ष प्रदक्षिणापूर्वक वंहन करी। पछी तेमन मुग्धथी धर्मदेशना श्रवण करी ते राजमे लाय ज्ञेहीने मुनिने पृथ्वी के—“गमनन! ने ज्ञेपीआनी पृथ्वीपर आवृष्टिना विप्रथवालुं वर्चन केम आसत्य थयुं

શાતમા, નત ઉપર પર્ગિયાળની કથા.

૩૭

ત્યારે ડેવણી ગોલ્દ્યા કે— “હે રાજુન ! અહેના તથાપ્રકારના ચોગને લીધે ખાર વર્ષ સુધી હુક્કાળ થવાનો હતો, પરંતુ જે કારણને લઈને તેઓ ન થયું તે કારણું તે જોણાયોના અવિષ્યવાનું છે. ચાંબગો—પુરિમતાદ નામના પુરમાં પ્રવર નામે એક પુરુષ હતો. તે યુગન છતો પણ પોતાના કર્મને લીધે મહા-દ્રાગેનટે પરાભવ પાડ્યો હતો. પદ્મસના સ્વાહામાં ચ્યાપળું એવી કિરહાના રસ-વાળો તે પ્રવર જે જે સ્વાહિદ આણારને લેતો હતો તે તે આણાર તેને વિકાર કરતો હતો. તેથી તેણે વિચાર કર્યો કે—“જે આણાર શરીરનું અહીંથિં કરતાર છે તેનું પ્રત્યાખ્યાન કરીને મારે તેના આણારનું ક્ષીણ કેમ અહીંથથી ન કરું ?” નિઃશ્વરુંઘાને લીધે દ્વિતીનો સંકોચ કર્યારી જીવો મને ભરતી નથી, તેથી તેમનું સાક્ષાતું પ્રત્યાખ્યાન કરીને મનુષ્ય જન્મનું ક્ષીણ કેમ અહીંથથી ન કરું ?” આ પ્રમાણે વિચાર કરીને યુદ્ધિમાનને વિષે શ્રેષ્ઠ અને વિજ્ઞવલ મતિવાળો તે પ્રવર શુણ્યોએ કરીને ગોયા થેવા શુદ્ધને સાક્ષીદ્વારા કરીને આ પ્રમાણે ગોલ્દ્યા કે—“નિયંત્ર, ખાડા, ચીઠા અને આરા આણારને હું ખાઈશ નહીં. તથા જોનોહરી બતા ધારણું કરું છું,” આ પ્રમાણે અહીંથથી કરેલા બતને ખાલન કરતો થણા. સત્ત્વવાળો તે પ્રવર અનુકૂમે રોગોથી મુક્ત થયો. “સુકૃતને શુ અસ્વાધ્ય છે ?” નિરોગતાને પાઢ્યા છતાં પણ તે ધીર પુરુષે બતનો, ત્યાગ કર્યો નહીં. અને તેથી તે અનુકૂમે ગોટી સંપત્તિનો સ્વામી થયો. તેના બરને વિષે કામહેવતના નૃથમાં જેમની દ્વિતી વિકાસ પાડી છે એવી હાથીએં જણે કે અદ્ય વૈક્ષવવાળા સ્વર્ગનો ત્યાગ કરીને આવેલી દેવાંગનાંથી છોય તેવી શોભતી હતી, છતાં સર્વ વિષયો ઉત્તમ સંયમ-ગુણવાળા મનુદ્ધાની સ્તરબાને વિષે નિયંત્રિત થયેલા તેના ધર્દિયસમૂહનું આઠર્થથી કરવાને શક્તિમાન થયા નહીં. હોમેશાં તેને કોઈ (કરોડો) માર્ગે કરીને કે ધન આવતું રહું તે (ધન) સુધ્યાવાનાન, અનુકૂમાદાનાન અને અંગાચિયદાનદ્વારા નથી માર્ગે જતું હતું.

એકદા પૃથ્વીપર અભને મારે લડાઈ કરવામાં તરફર થયેલા પિતા, માતા અને પુત્રાદિકે કરીને ગયાંકર તથા ગરીબ દોકોથી ન જેઠ શાશ્વત એવો હુક્કાળ પડ્યો. તે વળતે ધીન હાતારોનાં હાન નાશ પાડ્યાં, પરંતુ તે પ્રવરસું હાન તાં વૃદ્ધ પામના લાગ્યું. “ઉનાળામાં જરીવરસું પાણી સુકાઈ જાય છે, પણ સમુદ્ર તો નાખિક કર્યોલોવાળો થાય છે.” જેમ સંસારથી ભય પામેલા દોકા સર્વજી ઇપદેશ કરેલા ધર્મનું જ વર્ણથા સેવન કરે તેમ દુર્ભિક્ષથી ભય પામેલા જગતના દોકોએ નેતોજ આશ્રમ કર્યો. તે પ્રવર કર હેઠાથી આવેલા સંઘાણંથી સાધુ-એને પાણી જા, પડવાના, હર્દી, હૃદ્ય ગાંને ઘનાદિઠવટે પ્રનિલાગનો હતો. નેમજ

સાંખ્યાગંધ શ્રાવક વર્ગને તેમના વયને અનુસારે પિતા, ભાતા, પુત્ર અને પુત્રી રૂસ કરીને દરરોજ પોતાને વેર લોજન કરવાટો હોય. આ પ્રમાણે અણંડ મસ્તનાળો, અત્યંત પ્રશાંસનીય અને દાન દેવાનાજ વ્યસનવાળો તે શ્રીમાનું પ્રવર કાળાકુમે કરીને મરણું પાત્રી સ્વર્ગ ગયો. ત્યાં નિર્દંતર શાશ્વતા અહૃતોની મહા યત્તાએં કરવાથી ધર્મની નિર્મણ બુદ્ધિવાળો તે દ્વારા જેવો (સામાનિક) દેવ આચુષ્યને માંત્ર વિચાર કરવા લાગ્યો છે—“પુરુષને વિષે જે કોઈ યુગપ્રધાન શ્રાવક હોય તેનો હું પુત્ર થાઉં, પરંતુ મહિન કુણમાં ચક્કવર્તી પણું ન થાઉં.” ગઢી હે રાજ ! અહો તારું નગરના ચિત્રશાળા નામના પરામાં શુદ્ધસુષ્ઠુ નામે શ્રાવક રહે છે. તેને વિમલા નામની પિયા છે. ખાર કરને નિષ્ઠાપટપ્યે પાળવાથી જેનું કુવિન ઉન્નવળ છે એવા તે શ્રાવકે આવા પ્રકારના હુર્ભિક્ષની નાણી સાંભળ્યા છતાં પણ અજ્ઞનો સંચલ કર્યો નથી. સારા સ્વમણી સૂચિત થયેદો તે દેવ તેની પિયાની કુલિંગમાં અવતર્યો, અને અનુકુમે તે સતીએ ગઈ કાણ જ તે પવિત્ર પુત્ર પ્રસંગ્યો છે. તે મહા લાગ્યશાળીના જન્મે તલ્કાળ હૃષ અંડાનો જ્યા કરીને ખાર વર્ધના હુર્ભિક્ષને ભાગી નાંયયું છે.”

આ પ્રમાણે ડેવળીની વાણી સાંભળીને અત્યંત પ્રસંગ થયેદો તે રાજ ડેવળીને નગીને તલ્કાળ તે શ્રાવકને વેર જઈ તે બાળકને પોતાના મસ્તકપર ઘારથું કરી આ પ્રમાણે જે.દ્વારા કે—“હુર્ભિક્ષમાં હુગેલા જગતનો ઉદ્ધાર કરનાર હું ધીર ! તને નમસ્કાર છે. મારા રાજ્યનો તું રાજ છે, અને હું તારો તલારથુક હું.” ત્યારપણી રાજને “આ બાળક હુર્ભિક્ષનો લાગ કરનાર હોવાથી સાક્ષાત ધર્મદ્રૂપજ છે.” એમ ઘારીને તેનું ધર્મ એવું નામ પાહચું. પછી એહિ રાજનેઓએ પણ આ વાત ચર્ચાદ્વારો દ્વારા બાળીને ગોતપોતાના હેશમાં ધર્મની આજા પ્રવતરીને તલ્કાળ મેદ્ય વર્તસાઈયો. વય તથા કાળને ઉચિત તથા નિત વિચિત્ર સર્વ રાજનેાના લેટથુંને નિર્દંતર આનંદમય તે બાળક વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો. પછી સમુદ્રની પાસે નરીઓની જેમ કમાળ સરખા નેત્રવાળી અનેક રાજસુનીઓ વરસાની ઈચ્છાથી તે ધર્મ પાસે આવી. અને તેને પરંપરા સમગ્ર પૂર્ણાત્માને વિષે જેની આજા પ્રવતરી છે એવો અને શુક્રને વિષે લક્ષ્મિમાન તં ધર્મિક ધર્મરાજ કર્મનો બાધ કર્યો વિનાજ અદલુત લોંગો લોગવવા લાગ્યો. લોંગ લોગન્યા પછી એ ધર્મરાજ તેનો ત્યાગ કરી કિન્નળ ચોગળાનો આશ્રમ કરીને ડેવળાજાના મહિમાને પાત્રી મોક્ષ ગયો.

આ પ્રમાણે લાગ્યવાન ધર્મના એ બનતું વૃત્તાંત બાળીને સંપત્તિના આગમનને ધર્મચારા પુરુષોએ સાતમા વતતું સેવન કરતું શેંય છે.

। ઇતિ ભોગોપમોગ વ્રત વિચારે ધર્મનૃપકथા ।